

Vívóhíradó

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1962. április hó

XI. évfolyam 4. szám

A KÉT ÜTEMEL MEGELŐZŐ ELŐVÁGÁS

A Népsport 1961. január 7. száma arról tájékoztatta az olvasóközönséget, hogy a január 8-án sorakerülő első kardválogató, illetve pontozó verseny azzal a különleges szabállyal nyer megrendezést, amely szerint csak azokat az elővágásokat adják meg találatként a versenybírák, amelyek legalább két ütemmel megelőzik a támadás találatát.

E kísérleti jellegű szabály alkalmazása abból az elgondolásból indult ki, hogy az gátat fog vetni a túlzottan elharapódzott, mindenáron való közbetámadásoknak és vele szemben ösztökélni fogja vívóinkat az erősen elhanyagolt védés felkarolására.

Kár, hogy a versenyrendezés az utolsó pillanatban ettől a kísérleti szabálynak alkalmazásától elállott, mert az érdeklődők értékes gyakorlati tapasztalatoknak lettek volna szemtanúi. Hogy azonban azok ne vesszenek kárba és hasznosíthatók legyenek a vívósport számára, azon leszek, hogy elméleti okfejtéssel a következőkben rekonstruáljam azokat a kihatásokat, amelyeket a szabály alkalmazása a vívás arcúlatára gyakorolna.

A fennálló nemzetközi, valamint a magyar versenyszabályok értelmében kettős találat esetén az elővágás csak akkor érvényes, ha az legalább is egy ütemmel (vivóidővel) megelőzi a támadás találatát. Ez azt jelenti, hogy a támadásnak legalább két üteműnek kell lennie, és annak az első ütemébe kell, hogy az elővágás találjon ahhoz, hogy érvényes legyen.

Ebből joggal azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a vívók ehhez a szabályhoz alkalmazkodnak és tartózkodnak az elővágásnak az együtemű támadásba történő alkalmazásától.

Ámde nem így van. Az utóbbi idők gyakorlatából azt látjuk, hogy vívóink a szabály figyelmen kívül hagyásával minduntalan elővágásokkal kísérleteznek az együtemű támadásba is. Ennek nem kevesebb hátránya van, minthogy először is a közbevágó kárára megy, másodsor: a vívás színvonalát leromboló, folytonos kettős találatot idéző elő és harmadszor a védés elhanyagolására és vele a védési készség lehanyagolására vezet.

Érthető és minden elismerésre érdemes, hogy az illetékesek meg akarják szabadítani ettől a "rákfenétől" a vívást.

Az a kérdés, hogy az elővágásnak két ütem megelőzésével való latbetétele a helyes eszköz-e a cél elérésére, illetve milyen hatásokat vált ki az alkalmazása?

Ahhoz, hogy az elővágással két ütemmel megelőzzük a támadás találatát, a támadásnak legalább három üteműnek kell lennie és annak az első ütemébe kell találnia ahhoz, hogy érvényes legyen.

Márpedig manapság - éppen a közbetámadások túlzott veszélye miatt - a legkritikább esetben találkoznak három, vagy annál több ütemű támadással. Mivel pedig a számbajövő egy, vagy két ütemű támadásba képtelenség a támadás találatát két ütemmel megelőzni, a szabály alkalmazása egyrészt az elővágás eltűnésére, másrészt a védés egyeduralmára vezetne. Nem kétséges, hogy a szabálynak ez a kihatása több kárt okozna a vívósportnak, mint hasznot, ezért alkalmazása elvetendő.

A közbetámadás az az akció, amelyre a magasabbrendű akciók, a második szándéku támadás, a csel az ütembe, a kontratempó - felépülnek - amelyek nélkül a vívás a művészet fokáról gépies műveletté silányodna. Azért azt semmiáron feláldozni nem szabad.

Viszont a közbetámadások indokolatlan túltengésének és a védés elhanyagolásának felszámolására

azokat az eszközöket kell alkalmaznunk, amelyek mind a közbetámadásokkal, mind a védéssel biztosítják az őket megillető teret.

Ezek volnának először is az indokolatlan közbetámadások megfékezésére annak a fennálló szabálynak szigorú érvényesítése, amelynek értelmében kettős találat esetén a közbetámadás terhére kell a találatot ítélni minden olyan esetben, amikor az elővágás a támadás találatát egy ütemmel nem előzi meg. Ez a bírácson mulik. Sajnos sokszor látunk e téren a támadó kárára hozott téves ítéleteket, amelyek a közbetámadó malmára hajtják a vizet, amellyel az vigan öröl tovább. Ha ezt az ítékezést megszüntetjük, jelentős lépést teszünk a cél felé.

Továbbá: tudatositanunk kell vivóinkkal, hogy mikor célirányos a támadást közbetámadással és mikor védéssel meghiusitanunk. Erre szolgáljon irányelvül: együtemű támadással szemben csupán védést alkalmazunk. Két, vagy több ütemű támadás esetén mind a közbetámadás, mind védés számításba esik. A közbetámadást részesítjük előnyben, ha olyan felkészültségű helyzetben vagyunk, hogy ellenakciónkat a támadás befejezése előtti ütembe, tehát leginkább a támadás megindításának pillanatában tudjuk elhelyezni és ehhez sikerrel kecsegtető rés adódik. Semmiesetre sem szabad a támadás befejező ütemébe elővágunk.

Továbbá tartzuk követendő szabálynak, hogy elővágásunkat követően, akár találkozunk vele, akár nem, a támadás befejezésének meghiusítására védéssel reagáljunk és riposztizzunk. Ezzel nagyban fejlesztjük védési készségünket is, és eredményt érünk el, ha elővágásunkkal nem találtunk volna.

Végül, de jelentőségében nem utolsó sorban, ne szoritkozzunk a támadásunkba folyton behajigáló ellenféllel szemben, csupán első szándéku, többnyire kettős találatot kiváltó támadásra, amit esetleg a zsüri rovásunkra is ítélni lehet, hanem folyamódjunk a tiszta találatra alkalmas második szándéku támadás alkalmazásához, amely minthogy tulajdonképpen védésből és riposztból áll, - miután az ellenfél közbetámadását áltámadással kiváltottuk, - kiváló eszköz az elhanyagolt védőkészség fejlesztésére. De ezen túlmenően is, és ami a legfontosabb, a második szándéku támadás hathatós lépést jelent azoknak a magasabbrendű akcióknak szellemi tornája utján, aminek a magyar kard dicsőségét köszöni és amelyre visszatérve minden remény meg van arra nézve, hogy vele régi dicsőségünket visszaszerezzük.

OZORAY SCHENKER ZOLTÁN

INNEN - ● - NANN

Nagyjelentőségű elnökségi ülés a Magyar Vivósövetségben.

Az MVSZ. III. 21-én az MTSH. tanácsstermben megtartott elnökségi ülését nemcsak egyetlen tárgysorozati pontja, Dr. Bay Béla szakfelügyelő jelentése a válogatott keret eddigi munkájáról tette nagyjelentőségűvé, hanem ez alkalommal jelent meg első ízben a vivóvezetőség körében Egri Gyula az MTST. új elnöke, Kutas István elnökhelyettes, Dr. Hepp Ferenc az MTST. elnökségi tagja és Fehérvári Béla a Sportszövetségi osztály vezetője kíséretében.

Dr. Csanádi György miniszterhelyettes, a MVSZ. elnöke megnyitó beszédében melegen üdvözölte az illusztris vendégeket. Ezt követően, közel három órás vita keretében került letárgyalásra a mindenre kiterjedő szakfelügyelői beszámoló, Módfellett örvendetes, hogy ugy Egri Gyula elnök, mint Kutas István elnökhelyettes felszólalásaikban alapos bírálatuk mellett mindenre kiterjedő támogatást helyeztek kilátásba az élvonalban álló vivósport megsegítésére.

Kiosztották a "Jó tanuló - jó sportoló" díjat az Orvostudományi Egyetemen.

Ennek a szép vándordíjnak lábázatába már több vivónk nevét vésték be. Ezidén a férfiak közül az OSC. tehetséges fiatal törvivója Rósa Gábor

nyerte el a tanulásban és sportban egyaránt kitűnt fiatalok számára kiirt örökös vándordíjat.

Rósa Gábor, Szabó László egyetemi vivómes-ter tanítványa, mint az Országos Csapatbajnokságot nyert törvivócsapat kapitánya érdemelte ki az Egyetemi Tanács megtisztelő elbírálását.

Néhány szakosztályi hír

A Székesfehérvári Sportiskola vette át a Székesfehérvári Vasasnak az év elején megszüntetett vivószakosztályának tagjait. Ezt az tette indokoltá, hogy a szakosztály mintegy 90 százaléka diák.

Az új levelezési cím: Öze Gyula, Székesfehérvár, 1.sz. Posta 40 pf.

A Soproni Vasutas S.E. vivószakosztályt alakított. Levelezési címe: Sopron, Mátyás király utca 19.

A Gyöngyösi Vak Bottyán Gimnázium KISZ Sport Köre vivószakosztályt alakított. Az edzést Vályi Nagy Károly testnevelő tanár vezeti. Levelezési cím: Gyöngyös, Kossuth Lajos utca 33.

TORINÓI REFLEXIÓK

A világ vivósportsajtóját még mindig a torinói eredmények foglalkoztatják. Félévszázad alatt az a vélemény alakult ki, hogy a nagy nemzetközi kardversenyeken a magyarok indulásával az elsőség kérdése már is eldőlt, legfeljebb az volt kérdéses, hogy ki készíti őket küzdelemre. Ez a helyzet az utolsó évek alatt - bárhogyan szépítsük is a tényeket - alaposan megváltozott és a világ vivőközvéleménye még most is napirenden tartja a kérdést és vizsgálja az okokat, amelyek a magyar kardozóknak az élvonalból való letűnéséhez vezettek.

Legutoljára az Amerikai Vivó Szövetség hivatalos lapjának, az American Fencing legutolsó számának hasábjain foglalkoznak bőven e kérdéssel, azt nemzeti tragédiának minősítik és egybevetik a magyar történelemben oly sorsdöntő mohácsi vereséggel. (! ? A szerk.)

Amerikai laptársunk szerint fájdalmas elveszteni valamit, ami hosszú időn keresztül tradicionális magyar sikert jelentett olyan kis országnak, mint Magyarország és keresi az okokat, amelyek ide vezettek. Szerinte a jelenlegi sikertelenség oka a felelősségtől súlyosan terhelt fiatal magyar kardvivókban van, akiknek felkészültsége távolról sem tudja feledtetni a régi nagy magyar kardvivókat. Azokat idézi, akik a legidegterebb pillanatokban is halálos nyugalommal tudtak újabb győzelmeket szerezni Magyarországnak. Petschauer, akinek lángoló temperamentuma és briliáns technikája és sokoldalú színes vívása az amszterdami csapatgyőzelemnél kulminált, Terstyánszkyt, minden idők legszisztematikusabb vivóját, aki gyenge, törekeny fizikummal, de erős akarattal rendelkezett, aki mindig felfedezte az ellenfél leggyengébb pontjait és ezen a részen keresztül közelítette meg az olimpiai győzelmet. Idézi Pillert, aki Los Angeles-i győzelme után egy teljes évig pihent és minden edzés nélkül lépett pástra az 1933. évi budapesti világbajnokságon a győzelem reményével kiálló olasz csapattal szemben és minden csörtéjét halálos biztonsággal nyerte meg. Idézi végül hosszú sorát a többi nagyoknak: Kabost, Garayt, Gombost, Glykaiszt, Rajcsányit, Berczellyt és a többieket, akik sohasem vesztek sorsdöntően fontos nemzetközi bajnokságot.

Torinóban azok a csapatok és egyének jutottak az első vonalba, akik szigorúan követték a hagyományos magyar vívás és felkészülés útját.

A lengyel vivók feljavulásának az az oka, hogy realizálni tudták a korszerű felkészülés módját és felismerték, hogy technikai és taktikai képzés mellett atletikus felkészülésre is szükség van. Az ötvenes évek kezdetén a lengyelek csupán gyorsaságukkal nem jelentettek különös veszélyt a magyarok számára. A lengyel vivók által elért nemzetközi sikerek azért következtek be, mert a magyarok után az olasz és francia vívás aláhanyatlásával vacuum keletkezett és az oroszok akkor még csak a fejlődés kezdeti stádiumában voltak. A lengyelek két legjobb vivója Pawlowski és Zabloczki csak akkor lett a magyarok teljesértékű ellenfele, amikor rájöttek arra, hogy a gyorsaság nem minden a kardvívásban. A stílusváltásuk az 1957. évi VB-n az egyéni bajnokság küzdelmeiben vált kézzelfoghatóvá, amikor először

állították meg a magyarokat diadalutjukban. Rájöttek arra, hogy a fejüket is használni kell, amikor vívnak.

Torinóban is azt láttuk, hogy a kardbajnokságot az nyerte meg, akinek bátorsága van, akinek állóképessége van és mindenképp felett olyan valaki, aki nem felejt el használni a fejét. Fényes példája ennek az állításnak a szovjet Rilszkij, aki briliáns taktikázó küzdelmével képes volt megváltoztatni helyzetét, amikor már mindenki vesztesnek gondolta. Az első helyért folyó holtversenyben a lengyel Ochyra 4:1-re vezetett, de Rilszkij nem veszítette el sem a fejét, sem a szívét, taktikát változtatott és megpróbálta a lehetetlent. Védekezésbe vonult a támadás helyett és három parádriposzttal, valamint egy váratlan gyors ellentámadással megnyerte a bajnokságot.

Rilszkij győzelme az ész győzelme volt. Rilszkij ragyogó fizikai konstitúciójú vivó, de technikai felkészültsége a magyarokéhoz képest hiányos. Mi volt az oka mégis kitűnő szereplésének?

Amerikai laptársunk a szovjet vivók nagyszerű szereplésének okát abban találja meg, hogy Tischler biztáka meg a szovjet kardvívás irányításával.

Tischler mint küzdő, mint versenyző, fizikailag a jó orosz átlag alatt volt. Technikája és gyenge láb munkája a jó nemzetközi színvonalat sem érte el, de volt egy rendkívüli tulajdonsága: a fejét tudta használni. Ez magyarázza a szovjet sikert. Tischler révén a szovjet vivók is megtanulták, hogy mi a taktika.

A taktikát, az ész használatát kell tanítani a mai fiataloknak. Nagyon kevesen születnek ezzel az ösztönrel. Nyilvánvaló, hogy taktikát csak aktív vivómesterek taníthatnak, akik egykoron maguk is versenyeztek, még pedig az igazi küzdő versenyzők közé tartoztak. A szovjet vivók szerencsések, hogy van Tischlerjük, aki - biztos vagyok benne - még sok nemzetközi versenyen fog meglepetést szerezni.

Torinóban látható volt az is, hogy technikai fölény, erős fizikum, nagyszerű erőnlét még nem elég a győzelemhez. Mindez kevés, ha nincs szisztema, ha nincs mindez szigorú rendszerbe foglalva. Technikailag Mendelényi révén a magyarok messze felette álltak a döntőbe kerülteknek és az is bizonyos, hogy fizikai kondíciójuk is kifogástalan volt. Ennek ellenére Mendelényi csak a hetedik lett számos olyan vivó mögött, aki sokkal gyengébb mint ő. Szüklátórkörűség volna gyenge szereplését annak a nagy felelősségnek a rovására írni, ami az ő vállaira nehezedett. Lett volna az ő taktikai repertoárja közel olyan, mint volt nagyvívó elődeié, könnyű szerrel győzhetett volna. Az igazság az, hogy nagyon kevés figyelmet fordított ellenfeleinek gyengeségeire, nem volt ösztöne felismerni ellenfeleinek taktikai tempóváltoztatásait.

A magyar vezetőknek gyökeresen meg kell változtatniuk edzés módszerüket, különben a torinói csatavesztés hasonló lesz a mohácsi csatavesztéshez és bizony a kardhegemonia hosszú ideig távolmarad a magyar vivóberkektől - írja az amerikai vivóközlöny érdekes cikke.

KLELL KÁLMÁN

RENDEZÉSBŐL ELÉGTELEN!

Lapunk hasábjain már ismételten hangot adtunk rosszallásunknak a vívőversenyek rendezésének egy-némely lazasága miatt.

Ennek hatását ideig-óráig tapasztalhattuk is. Sajnos a visszaesés immár olyan méreteket ölt, hogy újabb tiltakozásra kényszerít bennünket.

A párbajtőrözők második pontszerző verseny megrendezését a Vörös Meteor vállalta. A Sportcsarnok vívótermeiben 52 főnyi mezőny állt rajt-hoz, melyet 8 csoportra osztva 6 páston kellett volna beindítani. "Kellott volna", de nem lehetett, mert a két főbíró kivül csupán két versenybíró rendeltek ki, akik azonban nem jöttek el. Sem kezdetre, sem később, a főbíróknak úgy kellett könyörgéssel mérkőzésvezetőket verbuválni, nagyrészt kardvívókat, akik soha párbajtőr mérkőzést nem vezettek. Nem gondoskodtak a rendezők, jegyzőkönyvvezetőkről, időmérőkről, nem volt eredményhirdetés sem, habár a Sportcsarnokban 6 eredményjelző tábla tárol.

A verseny másnapján d. u. 3 órakor megkezdtek a középdöntőt orvos jelenléte nélkül. Amikor az orvos holléte iránt érdeklődtünk, azt a "megnyugtató" választ kaptuk, hogy ott van a versenyzők közt dr. Kausz, akinél azonban orvosi felszerelés nem volt. Ez is megengedhetetlen. Mert az ördög soh'sem alszik. Mi történik akkor, ha éppen az orvos versenyző sérül meg? Ki tud akkor segínyt nyújtani neki?

A párbajtőr a három fegyvernem közül a legveszedelmesebb. Itt történnek a legsúlyosabb balesetek. Az utóbbi években nem egy halálos áldozata is volt a párbajtőr versenyeknek.

A középdöntőt orvos nélkül vívták végig, a döntőre késő délután a kirendelt orvos is megérkezett.

A Vörös Meteor az első három helyezettet tiszteletdíjakkal honorálta, de a döntő befejezésekor nem volt jelen egyetlen vezető vagy klubtag sem, aki a díjkiosztást elvégezte volna. Egy I. osztályú válogató

versenyt még sem lehet ilyen nemtörődomséggel megrendezni.

Egy héttel később az Országos Ifjúsági egyéni párbajtőr bajnokság megrendezésére került sor. Ezen aztán ugyancsak halmozódtak a pongyolaságok. Nem volt teremsegéd kirendelve, nem volt fémpást felfektetve, de még az ilyenkor szokásos krétával meghuzott pástok sem voltak elkészítve. Horribile dictu - még kréta sem volt kéznél. A főbíróknak kellett kréta után szaladgálnia majd hirtelenében 6 pástot szemmértékre felrajzolni, felállási és határvonalakkal, oldal határok nélkül. Amikor pedig a mérkőzések megkezdésére került volna sor, kiderült, hogy egyetlen technikai szakember sem volt jelen, aki a hibásan funkcionáló találatjelzőgépek, dobok és fegyverek rendellenességeit, hibáit megállapítsa és rendbehozza.

Hétköznap volt ugyanis és elmulasztották a technikai szakembereket munkahelyükről kikérni. Így azok nem is jöhettek el.

Szerencsére a Technikai Bizottság elnöke volt az egyik főbíró, aki ki tudta küszöbölni a technikai fennakadásokat, így kisebb-nagyobb késéssel még is csak be lehetett indítani a csoportokat.

Ilyen körülmények között nemhogy válogató és országos bajnoki versenyeket nem szabadna megrendezni, de még III. osztályukat sem.

Nem éppen nevelő hatása a fiatal versenyzők számára, ha krétával firkált páston, bíraskodási és rendezési hiányosságok közepette kénytelenek versenyezni az év legnagyobb versenyén - a bajnokságon.

Mindent egybevetve, úgy véljük, legfőbb ideje, hogy a M. V. Sz. Technikai-, Bíró- és Szervező bizottságai - mindegyik a maga területén - erélyes intézkedésekkel rendet teremtsenek a versenyek rendezése és reális lebonyolítása terén.

GÁBOR JÓZSEF

KLELL KÁLMÁN
gyűjteményéből

Forgácsok

A vívás a békéltetés művészete

Jean Louis

Buskomor vívómesterek nincsenek.

Alfred de Musset

Ötperces vizsgálat után egy embert, aki kezében kardot forgat, jobban megismerhetünk, mintha két óráig beszélgetünk vele.

C. Pons

Vívónak, írónak megvan a maga jellegzetesége. Vívásában, stílusában maga az ember mutatkozik.

de Rochemont

Annak módja, hogy az embert a vívóteremben megkedveljük: hallgatni a többiek magukról beszélni.

Henry Daressy

Egy módszer nélküli vívás gyakrabban árt, mint használ.

Danet

Plures intererunt vinolentia, quam violentia. (Többet megölt a borivás, mint a bajvivás)

Jókai Mór

Többet ér egy szurást adni a kézre, mint kapni egyet a mellre.

Egyes vívóknak "vivni" annyit jelent, mint eltörni töröket.

Az epée féltékeny asszony, aki megkaparintja azokat, akiket elcsábitott. A feje bubjától a lába hegyéig megragadja az embert, szíve, csuklója, lába egyszerre kell neki.

Aurelien Scholl

SPORTEGÉSZSÉG-TAN

A BUDAPESTI TESTNEVELÉS ÉS SPORTEGÉSZSÉGÜGYI INTÉZET KÖZLEMÉNYE

A látótér szerepe a vívóakció megítélésében

A látásnak a zsűrikedésben éppen úgy, mint a vívásban döntő szerepe van. Az akció megítéléséhez a kiinduló pontot az észlelés adja meg. A helyes észlelés tehát alapfeltétele a helyes bíraskodásnak.

Állás, kész, rajta! Villannak a pengék, alig telik el pár másodperc, csattannak a fejszék. Állj! Együttes találat, dönt a zsűrielnök. Zugás a közönség soraiban. A jobboldali vívó sokkal előbb indult, balra van a találat állítja valaki. Ez a jelenet hányszor és hányszor ismétlődik meg kis és nagy kardversenyek során.

A tárgyakról - személyekről - jövő fényingerek a szem ideghártyáján, az u.n. retinán alakulnak át idegingerültekké és jutnak el a központi idegrendszer megfelelő területére a látómezőbe, ott érzékletet kelteve. A feladat az lenne, hogy az észlelés körülményeinek megjavításával azt tökéletesebbé tegyük. Ennek érdekében ismertetnem kell az élettan idevonatkozó adatait.

A "kész" vezényszó nem csak a két vívóra vonatkozik, hanem a vezetőbíróra is. Mert, amint a két versenyző vívóállásba helyezkedik, a versenybíró szemének recehártyáján, a beeső fénysugarak nyomán megjelennék a két vívó képe. Ezt ő is már "akció képesen" kell hogy fogadja.

A recehártya (továbbiakban retina) a szemgolyó legbelsőbb rétege. Vastagsága kb. fél milliméter. A retina fényérzékeny elemei a csapok és a pálcikák. Az éleslátás helye a sárgafolt közepén az u.n. fovea centrális. Ha egy távolabbi (5 m.-nél messzebb levő) pontot nézünk, akkor annak képe a legélesebb látás helyén a fovea centrálisban jelenik meg. Az itt keletkezett két képet az agyvelő egy képpé olvasztja össze.

A fovea centrálisban a csapok sűrűn egymás mellett helyezkednek el. Ezért látunk itt élesen. A retina széle felé a csapok ritkulnak, a pálcikák száma nő. Azonos fényerő mellett ezért a látás élessége a fovea centrálisról a periferia, - a retina széle - felé gyorsan csökken. Ez a csökkenés szinte zuhanásszerű, azt jelenti, hogy élesen csak kis látószögben - kis területet - látunk. Ebből szükségszerűen következik, hogy azokról a tárgyakról, amelyeket élesen akarunk látni, a fovea centrálisban kell képet alkotnunk és amit még jól akarunk észlelni, annak a sárgafolthoz közel kell esnie. A fovea centrális tehát a retinának az a része, melyet "direkt" látásnál használunk. A retina többi részén "indirekt", azaz "periferikus" látás van.

A térlátás és a térben való optikai tájékozódás fontos tényezője a tárgyak, - személyek - mozgásának észlelése. A tér valamely pontjának elmozdulásával egy időben az illető pont képe is elmozdul a retinán. Ezt csak akkor vesszük észre, ha az iránysugár legalább 1 szögperccel eltörlődik. A mozgás észlelésének lényeges tényezője a mozgás gyorsasága. Bizonyos határon felül és alul a mozgások észlelése megszűnik. Az érzékelés alsóhatára 1-2 szögperc elmozdulás mellett van, ha ugyanakkor látóterünkben mozdatlan tárgyak is vannak. Ez a határ a centrális - foveális látásra vonatkozik. A gyorsaság küszöbértéke a retina széle felé kritikusan emelkedik. Pl. 9 fokot kitevő excentricitásnál már 18 szögpercet tesz ki. A mozgás benyomása jön létre persze akkor is, ha a retinára eső kép mozdatlansága mellett a szemgolyó mozog. Ezt csak azért említem meg, mert ilyenkor fontos szerepet játszanak a szemizmok is a térbeliség megítélésében. Tehát lényegében a szemizmok a látószervvel u.n. funkcionális egységet alkotnak.

A zsűrikedés szempontjából nagy jelentőségű helyes észleléshez meg kell még ismerkednünk a látótér és a kettős, u.n. binokuláris látás fogalmával. A látótérnek azt a részét, amelyet egyik szemünkkel a látótengely irányának megváltoztatása nélkül, bármely pillanatban látunk, látótérnek nevezzük. A látótér nagyságát, - kiterjedését - periméter segítségével határozzuk meg. A normális szem szintelen látótere halántéki irányban 100 fok, orrirányban 60 fok, felfelé 50-60 fok, és lefelé 65 fok. Ezek a határok a szemgolyó fekvése, (mély, vagy kiemelkedőbb), a szemöldökív, orr alakja szerint módosulhat.

A két szem látótere egymást részben fedi. A látótér ezen részébe eső tárgyak tehát mind két szem retináján képet alkotnak. Ez a látótér természetesen a szemgolyók mozgásával megnagyobbítható.

Bár mind két szemben egy-egy külön kép keletkezik (binokuláris látás), a tárgyat még sem látjuk kettősen, amint már említettem. Így felvetődik, - magyarázatra szorul - az a kérdés, miért van az, hogy a tárgyakat binokulárisan egynek látjuk, természetesen a retina periferiás részén is. Ennek magyarázata az, hogy a retina periferikus részén is vannak u.n. identikus (azonosság) pontok, amelyekre eső képeket tudatunk egyé olvaszt. Látóterületünkben mindig kell kettős képeknek lenni. Ezek azonban a retina periferiáján lerajzolódó u.n. élettelen képek, melyeket általában nem vesszük figyelembe. Amint valamely tárgy figyelmünket magára vonja, az akkomodáció és konvergencia-mozgás, azonnal gondoskodik arról, hogy az illető tárgyról a retina identikus pontjai éles képet adjanak.

Ezekből az adatokból vonjuk le a gyakorlati következtetéseket. A vezető-bíró az akció elemzésénél elsősorban arra törekszik, hogy megállapítsa, ki a támadó. Meg kell jegyezni, hogy most nem arról a szempontról van szó, hogy ki a "jogos támadó", hanem annak helyes észleléséről, hogy ki mozdult meg előbb a két vívó közül.

Az élettani lehetőségek a következők: Nézzhetjük fixálhatjuk centrálisan az egyik vívót. De akkor erősen periférikusan látjuk a másikat. Ez azt jelenti, hogy a mozgást egyiknél hamarabb (centrálisan 1-2 szögperc), észleljük, mint a másikinál (periférikusan 18 szögperc). Ez már téves észlelés és így téves következtetésre vezethet. De az egyik vívó fixálása a figyelemkoncentráció eltolódását is jelenti, a periférikus vívó képe elmosódik és ezzel az észlelés lehetősége zuhanásszerűen csökken. Mindennek végső következménye az, hogy a centrálisan fixált vívót látjuk az indítóknak. Ha a két vívót felváltva nézzük, még több a zavaró momentum, több hibát követhetünk el.

Hátra van a másik lehetőség, a periférikus látás útján történő észlelés. Ezt vizsgáljuk meg közelebbről. Vegyük azt a helyzetet amikor a két vívó képe a két retina periférikus, identikus pontjain, a fovea centrálisától egyforma távolságban jelenik meg, lehetőleg 5-10 fokon belül. A vezető-bírónak erre a két képre kell egyformán figyelnie. Ha meggondoljuk azt, hogy az ember egyszerre három felé könnyen tud figyelni, (a felső határ 4-5), akkor nincs akadálya annak, hogy ez, különösen kellő gyakorlat mellett megoldható ne lenne. Mivel ezen esetben a két kép szöggyorsulása egyforma, a retina ép állapota mellett, a többi feltételek is azonosak, a tévedés lehetősége jelentéktelenül csökken.

Összefoglalva, a gyakorlati követelményeket tekintetbe véve, helyesnek látszik az észlelés szempontjából, ha a vezető-bíró a két versenyző közt középen néz el és ezt a helyzetet a támadás megindulásának pillanatában is megőrzi. Ha olyan távolságot vesz fel, ami lehetővé teszi, hogy a két kép minél közelebb kerüljön a fovea centrálisához, (minimálisan 3 méter). És ugyancsak a támadás megindulásának pillanatára tartalékolja figyelme teljes megfeszítését, ami sajnos nem hosszú idő, (5-6 mp. mindössze).

Sok vezető-bíró és vívómester véleményét megkérdeztem a fentiekre vonatkozóan és azt a választ kaptam igen sok esetben: "Hát nem ezt csináljuk?" Elvittem többeket közülük megnézni ezt csinálják-e a zsürielnökök. A válasz erre a cikkekre szükség van. Hibák vannak ezen a téren is a zsüriskedés körül.

A hibákat a lehetőség alsó határáig le kell szorítani. Sok vezetőbírónál csak üres jelszó az, hogy a vívókat "követni" kell. Hiba az, amikor a bíraskodáshoz nem biztosítják a három métert, a megfelelő látásöveget. De hiba forrása lehet a szem, a retina különböző betegsége is, a sztereotip látás hiánya, stb.

Befejezésül legyen szabad még annyit mondanom: Az akció helyes és igazságos elbírálása nem elhanyagolható kérdése vívósportunknak. A zsüritől megköveteljük, hogy az akciót el tudja bírálni. Követeljük meg a jövőben azt is, hogy jól lásson, helyesen észleljen, hogy helyesen ítélhessen.

DR GÓZSY SÁNDOR
sportszakorvos

A Budapesti Vívószövetség alapfoku versenybíró tanfolyamot rendezett

Az egyre sürgetőbb vívóversenybíró utánpótlás megteremtése érdekében jó szolgálatot tett, az a BVSZ. Bíró Bizottsága által megrendezett alapfoku versenybíró tanfolyam, melynek soraiban számos tehetséges fiatal versenyzőnk részvételét állapíthattuk meg.

A tanfolyam befejeztével megtartott vizsgán a BVSZ. Bíró Bizottsága elnökével Dr. Boross Ernővel élükön, Palócz György, Detre István és Durkó Etele előadók és vizsgáztatók működtek közre.

Az eredményesen végzett hallgatókat a Bizottság a következőképp minősítette.

II. oszt. versenybírói minősítést nyert: Kocsis János (OSC.) Bp. XI. Eszék u. 5.

III. oszt. versenybírói minősítést nyertek:

Ardey Barnabás	Vasas	Budapest: VII. Kertész u. 33.
Kácsor Zoltán	Medosz	XIV. Ilka u. 26.
Nagy Zsolt	"	I. Csalogány u. 26.
Szantner Ernő	"	II. Fő u. 63.
Császár Ildikó	"	XII. Agancs u. 30-32.
Erdődy Levente	BVSC	VI. Bajcsy Zsilinszky ut 5.
Polákovics Gyula	"	XII. Pethényi köz 4.
Bokor Péter	"	V. Bajcsy Zsilinszky ut 60.
Buchinger György	Honvéd	Salgótarján

Gyakorló versenybírói minősítést nyertek:

Balthazár Béla	Vasas	XII. Határőr ut 67	Walter Béla	Medosz	X. Körösi Csoma ut 1
Zsiray Ferenc	"	II. Vöröshadsereg ut 10.	Szederkényi Péter	"	II. Lövház u. 20/b.
Liczov Sándor	"	II. Mártirok utja 39.	Golubics Anikó	"	XI. Budafoki ut 38.
Patakos Pál	"	II. Varsányi Irén u. 38.	Pulay György	BVSC	VIII. Bródy S. u. 30/b.
Kulinyi István	"	I. Derék u. 14.	Lombár István	"	VIII. József krt. 47.
Füleky György	"	XII. Városmajor u. 23.	Horváth Zoltán	"	XI. Ménesi ut 14.
Harmatta Árpád	"	I. Hattyu u. 2.	Horváth György	"	VII. Hernád u. 26.
Harmatta János	"	I. Hattyu u. 2.	Maróth Károly	"	XIII. Lehel ut 49/a.
Köves Attila	Medosz	V. Havas u. 2.	Kiss Imre	OSC	Erd. Zoltán u. 13.

Nevezettek, a fent közölt minősítés szerint a Versenybírói névjegyzékbe pótlólag feljegyzendők.

NEMZETKÖZI VÍVÓTALÁLKOZÓ VIDÉKEN

Ismeretes, hogy az idén Budapesten lezajlott lengyel-magyar ifjúsági vívótalálkozó utáni napon, február 12. -én a lengyel vívókat a Veszprém Megyei Vivósövetség meghívta nemzetközi vívótalálkozóra. Lengyel vendégeink a meghívásnak örömmel tettek eleget és a találkozó felejthetetlen, kellemes nap emlékével gazdagította magyarországi emlékeiket.

E kis cikk keretében nem a találkozó sportiskereivel kívánok foglalkozni. Bár érdemes lenne ezt is méltatni, mert - akik a küzdelmeket szemléljük - egyaránt megállapíthatjuk, hogy a lengyel ifjúsági válogatottnak veszprémi magyar ellenfelei a mérkőzések során egyáltalán nem játszottak alárendelt szerepet.

Sokkal fontosabbnak látom azonban a Veszprém Megyei Vivósövetség kezdeményezését a vidéki vívóélet szempontjából értékelni és lényegében ez készített e cikk megírására.

Tény, hogy hazánkban a komolyabb nemzetközi sportesemények csaknem kizárólag Budapesten kerülnek megrendezésre. Másod, vagy harmadrangú nemzetközi találkozók előfordulnak különböző sportágakban vidéken is, de megállapítható, hogy a vidéki sportkedvelő közönség általában csak a legtrikább esetben jut otthonában nemzetközi sporteseményhez. Ha pedig a vívást nézzük, akkor elmondhatjuk, hogy az utóbbi években nemzetközivé fejlesztett Balatonbajnokságok kivételével - amelyeken egyébként eddig csak kevés külföldi vett részt - nemzetközi vívótalálkozó vidéken egyáltalán nem fordult elő. A lengyel ifjúsági vívók természetesen nem képviseltek elsővonalbeli nemzetközi nivót, ennek ellenére a találkozó megrendezésének komoly jelentőséget tulajdonítottok.

A magam részéről fontos eredménynek tekintem, hogy a vidéki társszövetségeink között egyébként is legaktívabban dolgozó Veszprém Megyei Vivósövetség a találkozó megrendezésére vállalkozott. A Budapesti Vivósövetség részéről, akik a lengyel ifjúságiakat vendégül láttuk, e kezdeményezést szívesen támogattuk és a találkozó lebonyolítását vendégeink programjába beiktattuk. A legteljesebb elismerést kell kifejeznem azonban veszprémi társszövetségünk vezetői felé azért, amit a vendégek fogadtatásától kezdve a találkozó lebonyolításáig és a lengyel vendégek bucsuztatásáig nyújtottak. A találkozót nemcsak nemzetközi vívómérkőzésé, hanem ezen túlmenően Veszprém város komoly baráti, társadalmi eseményévé emelték. A minden apró részletre kiterjedő figyelem, az egész vendéglátás zökkenőmentes lebonyolítása mind közrejátszott abban, hogy ebből a találkozóból nemcsak a veszprémi vívók nyertek hasznos tapasztalatokat, nemcsak lengyel vendégeink gazdagodtak egy kellemes élménnyel, hanem Veszprém város sporttársadalma is egy pompás esemény részesévé vált. A Veszprém Megyei Vivósövetség munkatársai jelentős sport és erkölcsi sikerként könyvelhetik el fáradozásuk nagyon szép eredményeit! Köszönet és elismerés érte!

De e sorokkal nem az a célom, hogy veszprémi sportbarátainkat a Vivó Híradó olvasótáborá előtt nyilvános elismerésben részesítsem, mert ismerve lelkes és áldozatos munkájukat, jól tudom,

hogy erre semmikép sem tartanak számot. E cikket azért írom, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy a vidék is tud és képes nemzetközi vívóversenyt rendezni. Az ilyen nemzetközi vívóeseménynek a vidék vívósportja szempontjából kiemelkedően nagy a jelentősége és komolyan megfontolandó volna, hogy nem kellene-e ezt a kezdeményezést a vidéki vívóélet céltudatos fejlesztése érdekében elsővonalbeli nemzetközi vívóversenyeknek vidéken történő megrendezésével továbbfejlesztetni. Magyar vívóink nagyon sok esetben vesznek részt olyan külföldön rendezett nemzetközi vívótalálkozók, amelyek nem az illető ország fővárosában, vagy nem is nagy városában kerülnek megrendezésre. Ami közönségsikert, vagy anyagi eredményt a fővárosi vívóesemény jelent, azt a vidék is nyújtani tudja. A veszprémiek azt bizonyították be, hogy külsőségekben, a verseny színhelyében és a rendezés nivójában kifogástalanul tudták nyújtani azt, amit egy ilyen találkozó igényel. Merjünk tehát támaszkodni azokra az erőkre, amelyek vidéki vívóbázisainkban rendelkezésünkre állnak és meggyőződésem, hogy ezzel nemcsak a helyi vívóéletnek, hanem az egész magyar vívásnak teszünk nagyon hasznos szolgálatot.

SZABÓ PÁL
a BVSZ elnöke

Emlékezés Wesel Istvánra

Mélyen lesújtva értesültünk arról a nagy vesztéséről, mely a magyar vívótársadalmat Wesel István váratlan elhunytával érte. Március 11-én nagy részvét mellett temették el aránylag fiatalon, 58 éves korában a Rákoskereszturi temetőben.

Mint a Vivó és Atlétikai Club jónévű I. osztályu kardversenyzője szerepelt sikerrel a páston. Versenyzői pályafutásának befejezése után az 1946-47 években - a felszabadulást követő időkben - az újjáalakult Magyar Vivó Szövetség elnökével: Dr. Gombos Sándorral sok nehézséget leküzdve fogtak hozzá a romokban heverő magyar vívósport újjáteremtéséhez. Wesel István páratlan szervezőképességét és fáradhatatlan munkabírást a vívás szolgálatába állította. Mint a MVSZ. elnökségi tagja a legnagyobb odaadással és lelkesedéssel állt helyt minden munkaterületen.

Jószemű, pártatlan versenybírói minőségben is általános megbecsülésnek örvendett.

Váratlan halála nagy megdöbbenést keltett nagyszámu vívóbarátai körében, a fővárosban és vidéken egyaránt.

Az egész magyar vívótársadalom nevében, fájdalmas megilletődéssel bucsuzunk szeretett jóbaráunktól Wesel Istvántól.

Emlékét mindenkor hiven megőrizzük!

GÁBOR JÓZSEF

SZÖVETSÉGI KÖZLEMÉNYÉK

A pontszerző versenyek alapján kialakult pontverseny állása

Férfi tőr	Pont. sz.	Kard	Pont. sz.
Szabó Sándor (Dózsa)	27	Horváth Zoltán (V. Meteor)	33
Marosi József (OSC)	18	dr. Szerencsés József (OSC)	30
Nyomárkai Ödön (Csepel)	16	Bakonyi Péter (Honvéd)	29
Pacséry Kázmér (Dózsa)	13	Kovács Attila (Vasas)	24
Kismartoni Endre (Honvéd)	12	Meszéna Miklós (Vasas)	21
Szóts Bertalan (V. Meteor)	9	Pézsza Tibor (Honvéd)	20
Papp Csaba (BVSC)	8	Delneky Gábor (Vasas)	14
dr. Felkay András (Dózsa)	7	dr. Mendelényi Tamás (BVSC)	11 1/2
Nemere Zoltán (Vasas)	7	Moravcsik Endre (OSC)	5 1/2
Kamuti László (BVSC)	5	Lotz Károly (Honvéd)	5
Czvikovszky Ferenc (BVSC)	5	Simó Zoltán (OSC)	4
Kaszás Gábor (Dózsa)	4	Rostás Tibor (V. Meteor)	4
Gyarmati Béla (Dózsa)	1	Terék Sándor (Honvéd)	2
May Attila (Dózsa)	1	Demeter Károly (Csepel)	1
Plagányi Attila (OSC)	1	Kalmár János (OSC)	1
Szelényi István (OSC)	1	Kovács István (Szeged)	1
Pálmány István (Honvéd)	1		
Lendvay László (Honvéd)	1		

A fenti pontozás a III. 15-ig bezárólag megrendezett versenyek alapján alakult ki.

Női tőr	Pont. sz.
Juhász Katalin (OSC)	27
Sákovits Józsefné (V. Meteor)	26
Rejtő Ildikó (Dózsa)	22
Gulácsy Mária (Honvéd)	11
Bartócz Ágnes (BVSC)	9
Marosi Paula (Dózsa)	9
Székely Tiborné (BVSC)	8
Szalontay Katalin (OSC)	7
Horváth Éva (Dózsa)	7
Gyökhegyi Hajna (OSC)	6
dr. Kovács Lajosné (BVSC)	6
Bóbis Ildikó (BVSC)	3
Kertesi Károlyné (Dózsa)	2
Dlugolinszky Sylvia (Dózsa)	1 1/2
Damásdi Györgyi (OSC)	1

Párbajtőr	Pont. sz.
Lendvay László (Honvéd)	35
Sákovits József (V. Meteor)	30
B. Nagy Pál (Szolnok)	25
Sághy György (BVSC)	22
Bárany Árpád (V. Meteor)	16
Marosi József (OSC)	14
Móna István (Honvéd)	12
Szaniszló József (Honvéd)	12
Kulcsár Győző (OSC)	11
Ferdinándy Géza (Dózsa)	8
dr. Krausz István (OSC)	7
Mujzer János (OSC)	7
Nagy Imre (OSC)	6
Balczó András (Csepel)	6
Fenyvesi Csaba (BVSC)	5
Földi László (Csepel)	5
Nemere Zoltán (Vasas)	4
Keserű János (OSC)	3 1/2
Rabár Pál (OSC)	2
Gábor Tamás (V. Meteor)	1
Farkas László (BVSC)	1
Préda István (OSC)	1
Szabó Péter (V. Meteor)	1
Váraljai György (Vasas)	1

HIREK

A Győri Sportiskola ujoman alakult vívószakosztályának levelezési címe: Kutsera Ödön, Győr, Munkácsi utca 16.

A gödöllői Agrártudományi Egyetem Vívószakosztálya kéri a társegyesületeket, hogy versenykiírásaikat és közleményeiket: Gödöllői Agrártudományi Egyetem, Testnevelési tanszék címre intézzék.

Bakonyi Péter és Páll Andrea a Bp. Műszaki Egyetem "Jó tanuló, jó sportolója" büszkének lehetünk vívók, a Műszaki Egyetem 1960-61 tanév "Jó tanuló-jó sportoló férfi és női versenyének győztese egyaránt vívósportoló.

Bakonyi Péter II. éves villamosmérnök hallgató a HSE tagja már számos kiemelkedő eredménnyel dicsekedhet. Főiskolai egyéni világbajnok, a főiskolai világbajnokságot nyert csapat tagja. A torinói VB.-én harmadik helyezést elért csapat tagja. Tanulmányi eredménye 4,11.

Páll Andrea V. éves vegyészmérnök hallgató az OSC tagja, ezuttal már másodízben nyerte el a győzelmet ebben a versenyben. Tanulmányi eredménye: 4,78.

A vívás irodalmának is van már Anonymusa! címen múlt havi számunkban megjelent cikk alól a szerző neve technikai hiba folytán elmaradt. Többek érdeklődésére közöljük, hogy a cikk írója Klell Kálmán, szerkesztőségünk tagja.

Edzői rovat

ROVATVEZETŐ: POLGÁR JÓZSEF

ELSŐ FÉLÉV UTÁN

A vivó vezetők és szakemberek állandó érdeklődéssel és figyelemmel kísérik az új vivómester-generáció munkáját és fejlődését. Ezért felkerestük Dr. Bay Béla docenst, a Vivómesterképző Főiskola vezetőjét, hogy az I. félévi vizsgák után adjon tájékoztatást olvasóink számára a vivómesterképző hallgatóinak munkájáról, tanulmányi eredményeiről.

"Az egész magyar vivótársadalom régi szivügye volt a vivómesterképzés módszeres megoldása. Amikor Kormányzatunk komoly anyagi áldozattal lehetővé tette ezt, úgy érezzük kettős kötelezettséget vállaltunk magunkra: Kormányzatunk felé jó munkával meghálálni ezt a lehetőséget, vivósportunk felé pedig a legjobb tudásunk szerint törekedni arra, hogy a régiek helyét méltóan vehesse át a gondjainkra bízott fiatal edzőtársadalom.

Az induláskor annak ellenére, hogy mind a husz hallgató minősített vivó, kiderültek olyan vivó felkészültségbeli különbségek, melyek a válogatott keretbe tartozó élvivók és az alacsonyabb minősítésű vivók között természetesen megvoltak. Különösen jellemző volt ebben a periódusban, hogy a különbségek ellenére, a technikai alapelemek helyes végrehajtása bizony az élversenyzőknél is hiányos volt. Véleményem szerint sajnos ez az egész vivósportunkra jellemző. Ez abból adódik, hogy az alapfokon, kezdőkorokban, nem estek át ilyen precíz és szigorú kiképzésen. Már az első félév munkájának megmutatkozik ezen a téren a jó hatása. Hozzátehetjük azonban azt is, hogy amennyivel könnyebb a már kiképzett vivóval foglalkozni, annyival nehezebb a beidegzett hibák kijavítása.

A kardot Szűts János mester rendkívül nagy szeretettel, ambícióval és hozzátehetjük megfelelő szigorral is oktatja. Ugyanígy lelkesedéssel tanítja a törvívást Hatz József mester és elfogultság nélkül megállapíthatjuk, hogy az első félév vivószakmai jó munkája az ő érdemük.

A vivóoktatáson tul elsőrendű célunk volt, hogy hallgatóink a Testnevelési Főiskola elméleti és gyakorlati tárgyaiban is jól állják meg a helyüket, ott is a vivóórákhoz hasonlóan fegyelmezett magatartást tanúsítsanak és igyekezzenek mindenben megfelelni azoknak a követelményeknek, amelyeket szocialista társadalmunk az ifjúság nevelőitől elvár.

Természetes dolog, hogy kezdetben itt is voltak zökkenők, de a csoport minden egyes tagjával külön-külön és a kollektívával együttesen is sikerült megértenünk azokat a feladatokat, amelyeket tőlük eivárunk. Éppen ezért különösen pozitívan értékelhetjük, hogy félévi vizsgákon vivóink a Testnevelési Főiskola egyik legjobb csoportjaként abszolválták tanulmányaikat.

Az évfolyam tanulmányi eredményének átlaga: 3,86. Egyénileg: 1 kitűnő, 14 jó és 5 közepes ered-

ményt értek el. Utóvizsgálója 2 hallgatónak volt egy-egy tantárgyból.

Célunk az, hogy a jövőben ezt a tanulmányi átlagot megtartsuk sőt, ha lehet javítsuk.

A hallgatók a következő tantárgyakat tanulják:

Politikai gazdaságtan	félévi átlag: 3,06
Francia nyelv	" 3,65
Biológia	" 3,75
Anatómia	" 4, -
Sporttörténet	" 4,43
Törvívás	" 4,05
Kardvívás	" 3,95

A második félév június közepéig tart. 1963-ban indul új évfolyam, ezen már külföldiek részvételére is számítunk. A tanfolyam husz fővel indult, lemorzsolódás nem volt. A jövőben is arra törekszünk, hogy ilyen ne is legyen.

A fent elmondottak alapján úgy érezzük, hogy optimizmus nélkül várhatjuk, hogy ezek a fiatalok meg fognak felelni a beléjük vetett bizalomnak. Mi pedig oktatók továbbra is azon leszünk, hogy ez így is legyen."

Részünkről azzalköszönjük meg Dr Bay Bélának szíves tájékoztatását, hogy e szép cél eléréséhez a tanfolyam minden hallgatójának és tanárának jó és eredményes munkát kívánunk és szereplésüket továbbra is figyelemmel kísérjük.

P.J.

KEDVES POLGÁR SPORTTÁRS!

Örömmel olvastam, hogy vezetésed alatt edzői rovatot létesített a Vivó Híradó szerkesztősége.

Szeretném, ha alanti cikkemmel, illetve annak hatására esetleg meginduló hozzászólásokkal sikerülne a vidéki vivóéletnek segítséget adni, és ennek eredményeként a vidéki edzők munkáját megkönnyíteni.

Mult év szeptembere óta dolgozom mint vidéki edző. Ez nagyon rövid idő ahhoz, hogy elég tapasztalatot szerezzek annak megállapítására, milyen hátrányos helyzetben vannak vidéki vivóink a fővárosiakkal szemben. Tudom azt, hogy nálam képzetebb és tapasztaltabb edzők működnek vidéken, akik sokkal jobban ismerik a vidék helyzetét nálam. Ennek ellenére azért merészelttem edzőtársaim előtt nyilatkozni, mert az az érzésem, hogy ők már egy kissé elfásultak, én azonban, mint új ember ezen a fronton, erősebben érzem azokat a hátrányokat, amik ellen úgy gondolom harcolni kell és jobb lehetőséget teremteni a vidéki edzőknek.

Az általában heti kétszeri edzés és - a legjobb esetben - havi egy vidéki, vagy budapesti versenyel szemben a fővárosi vivók háromszor edzenek egy héten. Mődjük van egy hónapban két-három

versenyen elindulni. Minden vasárnap több verseny is végignézhető és ha nem is indulnak, de bírásokodhatnak, vagy tapasztalataikat egyéb módon bővíthetik. Lehetőségük van saját edzésükön kívül idegen vívótermekben asszózni. A fővárosi verseny komoly színvonalat jelent és ha valaki azt megnyeri, vagy annak döntőjében jól szerepel, joggal mondhatja, hogy megérdemli azt a minősítést, amit ott szerzett. Ezzel szemben a vidéki versenyeken kevés az induló és ott jóval könnyebb minősítést szerezni. Ezt a lehetőséget a fővárosi vívók ki is használják. Nincs azonban ebben köszönet sem az illető vívó, sem a vidék számára, mert a vélemény az, hogy "ez csak olyan vidéken szerzett I. osztályú minősítés". És valóban az a vívó, aki vidéken szerzett pl. I. osztályú minősítést, általában sokára és nagyon nehezen jut fővárosi I. osztályú verseny döntőjébe. Ezen kívül bizonyos lebecsülés alakult ki a fővárosi vívókban a vidékiekkel szemben. Megváltozna azonban ez az elhamarkodott vélemény, ha tudnák, hogy milyen energiát fejtenek ki a vidéki vívók, edzők és a szakosztályok vezetői és mennyi nehézséget kell leküzdeniök, amíg eljutnak egy vidéki, vagy fővárosi versenyre.

Fenti általános és ránk nézve kedvezőtlen véleményt meg kell változtatnunk, amit úgy érhetünk le, ha egyrészt szorosabb kapcsolatot teremtünk egymással vidéki edzők, másrészt több segítséget és támogatást kapunk a fővárostól, mint amit eddig kaptunk.

E cél érdekében, mint kezdő lépést javaslom, hogy a vidéki edzők e rovatban közöljék tapasztalataikat és javaslataikat a fentiekkel kapcsolatban.

Dr. HAMVAI ISTVÁN
vívóoktató

ÉRDEKESSEGEK EGY VÍVÓBEMUTATÓRÓL

Az itt járt Thirioux és Parent francia vívómeseterek február 18-án a Sportcsarnokban tör és párbajtör vívásoktatásról bemutatót tartottak.

Előjáróban meg kell jegyeznünk, hogy körültekintőbb szervezéssel a bemutató megtartására alkalmasabb időpontot is lehetett volna találni. Például február 10. vagy 11-ét, amikor a vidéki ifjusági egyéni bajnokságokat Budapesten rendezték és minden bizonnyal a bemutatót az itt tartozkodó vidéki mesterek és vezetők is megnézhatték volna.

A töriskola bevezető részét egyenes szurással váltószurással, kitérőszurással kezdték, helyből kitéréssel, majd nagy távolságról. Néha a mester védett és rimesszáztatott.

A nagytávolságról történő támadás végrehajtások után a lábpihentetése közben védekeket végeztek helyben és hátra lépéssel.

A védeket nemcsak hátralépéssel és helyben végezték, hanem előre lépéssel is olyannyira, hogy már majdnem ütés szurásnak minősült, a különbség csak az volt, hogy a tanítvány nem tört ki.

A védejük egy alkalommal sem volt surló, hanem ütő (pattanó vagy pikó). A közbevetett kérdésre, hogy az erőszakosan szuró támadó pengéjét a

védőhíába üti el, ez csak eltalálja, magánvéleményként megjegyezték, hogy abból a feltételezésből indulnak ki, hogy a vezetőbíró "jó szemű" és észreveszi a megtörtént védeket és visszaszurást.

A tört (egyenes, francia markolatról lévén szó) úgy fogják, hogy a markolat a tenyérben fekszik, a körmök felfelé néznek, a hüvelykujj a markolat jobb oldalán van. Náluk minden nevesebb vívó francia markolatú tört használ Mouyval kivételével. Közbevetőleg meg is jegyezték, hogy ő nem is igen tud kitérni. (!)

Visszatérve a védekekhez: a kvart és szikszt védekenél fix pont a könyök, mindkét védeknél a körmök felfelé néznek, borintást a kvartnál és hanyintást, (suppinatio) a sziksztnél csak kis mértékben végeznek csak annyira hogy a véde a négyszög keresztmetszetű penge élével történjen. A sziksztet nem nyújtják, tehát nincs előrébb, mint a kvart.

A kupét minden formában és minden helyzetből végeztetik. Gyakorolják támadás és visszaszurásként is. Nemcsak a felső vonalak és védekek, hanem az alsó vonalak és védekek ellen is alkalmazzák. Kupé visszaszurásait nemcsak kvartból és sziksztből, hanem inkább, oktáv, szerkl illetve szeptim helyzetből is ragyogó, gyors technikával végezték. Ezek beharcban is igen eredményesek lehetnek.

Pengekötéses támadásoknál sok átvitelt (transportot) végeznek (ez mind az ellenfél fogásának a lazítását, a kötésből való kibujás megakadályozását, az ellenfél váratlan oldalról való megtámadását célozza). Ezeket még véde visszaszurásoknál is használják. Pl.: Kvart véde, körátvitel (riportó) és kupé szurás.

Sziksztból a direkt szurás vagy visszaszurás náluk a filó.

Az átmeneteket így csoportosítják:

- a/ egyszerű: sziksztból-kvartba és vissza
szekondból - szerklbe és vissza,
- b/ félkör: sziksztból - szekondba vagy oktávba és vissza,
kvartból-szerklbe, vagy szeptimbe és vissza,
- c/ kereszt: kvartból-szekondba, vagy oktávba és vissza,
sziksztból-szerklbe vagy szeptimbe és vissza,
- d/ kör: ugyanaz, mint nálunk.

Az egyenes szurást kezdőfokon karnyújtással kezdik és úgy követi a kitérés. Haladó vívóknál egyszerre indul a kéz és láb, de a kéz megelőzi a lábat.

Párbajtörvívásnál a direkt támadásokat általában a kézre irányítják. Pengetámadást, különösen az összetett pengetámadásokat inkább a testre végzik. A visszaszurást a felkarra irányítják.

A kitéréses támadásoknál a bal lábra nagy szerep hárul, mert az löki és hozza vissza a testet a támadásnál.

Védésre inkább a megakasztást, tehát a feltartószurással egybekötött védeket használják.

Az ellenfél támadása elől való hátrálásnál a hangsúly 80 %-ban a lábon, tehát a távolság tartáson és 20 %-ban a penge hegyén, illetve a kitérésen és

feltartószuráson van. A jobb láb hátrahúzása (rassemblement) nem annyira célszerű, mint a távolságtartás.

A kézre történő gyors támadásokat szögsszurással (ezalatt nem a kupé értendő, hanem a diagonál, azaz a csuklóban képzett szög) végzik. Egyébként állásukra a kézfejre irányított aktív vonal a jellemző.

Összegezve a bemutatón látottakat, -tekintettel annak bemutatójellegére és rövidegére, - a kísérő magyarázat és megfigyelés alapján az a benyomás alakult ki, hogy a francia és magyar oktatási felfogás és rendszer között nagy és lényeges különbség a bemutatón nem volt.

POLGÁR JÓZSEF

VÍVÓMESTER... MESTER VÍVÓ

"A vivómester még nem mestervívó. A hosszú, folytonos gyakorlat bárkit is vivómesterré fejleszthet, de ahhoz, hogy valaki mestervívó lehessen, ahhoz nemcsak gyakorlat kell, hanem talentum is. A vivás művészetére éppen úgy születni kell, mint a művészetek minden más fajára. Mint minden más művészethez, úgy ehhez is nem elég a technikai ügyesség és fizikai erő, hanem kell ezen kívül még érzés, pszichológia és inspiráció. Ugyanaz az érzés, ami megvan a szobrász, a festő, a zenész kezében. A vivás a határvonal, amely elválasztja az erőművészetet a szépművészetétől, s félig mindkettőnek tulajdonságait és kellékeit összeolvasztja magában. Sebben is van fokozat, mert a kardnál még finomabb a tör. Mindkettőhöz pszichológia kell, mert a szemből nem elég a célt és a szándékot kilesni, hanem ki kell ismerni a temperamentumot is. És kell inspiráció, mert maga a gyakorlott ügyesség nem születheti azt a leleményt, amely nélkül a győzelem csak az ellenfél ügyetlenségét, nem pedig ügyességének felülmulását jelenti. Mint a virtuóz, ki csak technikai bravurral játszik, olyan a vívó is, ha csak a nyers erő és a technikai ügyességet viszi sikra. Az a különbség közte és az igazi művész között, ami a kőfaragó és a szobrász között. Hiányzik művéből az alkotás és a plasztika. És mint minden művésznek, úgy a mestervívónak is, külön iskolája van, melyből azonban csak a modor és technika szerezhető meg. Az utókornak a maga művészetéből, a mestervívóból a vivómester csak ezeket a külsőségeket adhatja át éppen úgy, mint a színész, kinél a mozdulatok élő játékát nem lehet megmenteni az elmulástól. Foglalkozására ilyen vivómester és érdemére ilyen mestervívó volt Keresztessy József." -olvashatjuk az 1882-ben, a mester tiszteletére kibocsájtott emlékkönyv előszavában, de úgy gondoljuk, ezek a sorok ma is aktuálisak, különösen most, hogy husz fiatal vívó elindult a vivóművészet oktatásának rögös pályáján.

KLELL KÁLMÁN

Még meg nem erősített hír szerint a Buenos Aires-i vívó világbajnokság versenyeinek befejezése után mindhárom fegyvernemben megrendezik a mesterek versenyét is.

JELENTKEZÉSI FELHÍVÁS SEGÉDOKTATÓKÉPZŐ TANFOLYAMOKRA

A Sportvezető és Edzőképző Intézet felvételt hirdet az 1962/63-as tanévben induló segédoktatói tanfolyamokra.

1. Jelentkezési feltételek:

A tanfolyamra jelentkezhet aki:

- erkölcsi - politikai és egészségügyi szempontból oktató-nevelő munkára alkalmas;
- betöltötte 22. életévét, de 45 évnél még nem idősebb;
- legalábbaz általános iskola 8 osztályát elvégezte;
- sportágában legalább 3 évig versenyzett;
- gyakorló oktatóként (társadalmi edzőként) legalább 1 évig igazolt edzői tevékenységet folytatott;
- valamelyik sportegyesület (sportkör, sportclub) tagja.

Jelenkezési határidő: 1962. május 15.

Jelentkezni lehet az Intézetnél, a budapesti, a megyei és megyei jogu városi TST-nél (levél útján is beszerezhető nyomtatványon).

A jelentkezési nyomtatványt pontosan, lehetőleg írógéppel vagy nyomtatott betűvel kell kitölteni és a szükséges mellékletekkel együtt a jelentkező lakhelye szerinti illetékes megyei, megyei jogu városi TST-hez, illetve budapesti TST-hez benyújtani.

2. A tanfolyam ismertetése:

A tanfolyamra az oktatás 1962. szeptember második felében indul meg. Az általános elméleti tantárgyakból kb. 4 hetenként - összesen 10 alkalommal - 8 órás foglalkozás lesz a megyeszékhelyeken, illetőleg Budapesten. Ezenkívül sportáganként kb. kéthetes gyakorlati táborozáson kell a hallgatóknak kötelezően résztvenniük. A gyakorlati táborok általában az elméleti vizsgák után a nyári hónapokban kerülnek lebonyolításra.

A 10 hónapi tanulmányi idő végén - előre közölt időpontban - az elméleti tárgyakból, a gyakorlati tábor végén pedig a sportág szakanyagából vizsgát kell tenni. Sikeres vizsga esetén oklevelet kapnak, mely segédoktatói minősítésű edzői működés-re jogosít.

A tanfolyam tandíja kb. 300.- Ft. Részletes felvilágosítást az Intézet és a TST-k adnak.

Testnevelő tanárok részére az Intézet 1963-ban külön felhívást tesz közzé. Levélcím: Budapest, XII., Alkotás u. 44.

NEMZETKÖZI VÍVÓ HÍREK

ROVATVEZETŐ: DR. KLÉH LÁSZLÓ

1963-BAN 50. ÉVES A NEMZETKÖZI VIVÓSZÖVETSÉG

Az oslói kongresszus által létrehozott nemzetközi bizottság készíti elő a fenti évforduló megünneplését.

A Nemzetközi Vivószövetség megalakításának ötlete 1913. év elején a belgiumi Gand-ban született meg néhány vívónemzet egyik ottani összejövetelén, de a nemzetközi szövetség megalapítása csak ugyan ezen év november 29-én történt meg Párisban a Francia Automobil Clubban.

Ez az oka annak, hogy a világszövetség 1963. husvétján Gandban ül össze, mely alkalommal a belga vivószövetség ad fogadást.

Ezt követően a Nemzetközi Vivószövetség november 28. és 29-én Párisban nagy vacsorát ad, melyre hivatalosak lesznek a francia kormány tagjai, a külképviseletek vezetői, a sport legfőbb vezetői, a nemzetközi és a francia Olimpiai Bizottság, a különböző nemzeti sportbizottságok, valamint a sajtó képviselői.

A Nemzetközi Vivószövetség, melynek 1913-ban mindössze kilenc tagja volt, ma hatvan nemzetet csoportosít maga köré.

EGYESÜLT ÁLLAMOK

1961. december 10-én két nagy amerikai vívóklub kardversenyt rendezett az 1932. évi olimpiai kardbajnok Jekelfalussy Piller György emlékére.

A versenyen 27 USA és kanadai vívó vett részt. A győztes 1 évig őrzője a "Piller kard" kupának.

A verseny eredménye:

I. Richar Dyer, II. Ed. Richards, III. Hámosi Jenő, IV. George Worth, V. Abram Cohen, VI. Vally Farber, VII. Jerzy Twardokens, VIII. dr. Nyilas Tibor, IX. Harold Mayer.

TOKIO

Az 1964. október 9-től 24-ig megtartandó olimpiai játékok most közzétett műsora szerint a vívás 11-12 és 14-23-a között kerül lebonyolításra. Október 9-én lesz az olimpiai játékok ünnepélyes megnyitása, 10-e pedig szabad nap.

VERSENYRŐL - VERSENYRE

ROVATVEZETŐ: DR. CZIFRA ANDRÁS

Most a pontszerző válogató versenyek második és harmadik (kardban a negyediket is belefoglaljuk) sorozatáról számolunk be. Bevezetésül Dr Bay Béla állami szakfelügyelő összefoglaló véleményét adjuk.

Az első versenyeknél - mondotta Bay Béla - még meglátszott az idényelejei forma, még nem voltak teljes edzésben. Ez különösen a kardvívókra áll. Lehet, hogy velük szemben kissé igényesebbek vagyunk. Ahogy a versenyek haladtak, javult versenyzőink formája is. Általában mindannyian a várható eredményeket érték el. Kivétel a párbajtőr, ahol minden papirforma felfordult.

Női törben eddig a legpozitívabb eredményt Sákovitsné érte el, ami természetes, mert ő a legszorgalmasabb. Változatlanul a legjobbak között van Juhász és Rejtő. Az együttes negyedik tagja Kovátsné sérülése és betegsége miatt sokat hagyott ki s azóta nem talált még teljesen magára. Örvendetes Marosi Paula fejlődése és a "fiatalok" - Gulácsy és Szalontay - előretörése. Rajtuk kívül már a következő vívógeneráció is mutogatja "oroszlánkörmeit".

A férfiak pontszerző törversenyein Szabó Sándor mutatta a legállandóbb formát. Igaz, hogy itt ő a legszorgalmasabb kerettag. Ebben a fegyvernemben a betegség és az egyetemi vizsgák eléggé megbolygatták a felkészülést, aminek következtében itt még kialakulatlan a kép. Örvendetes, hogy Gyuricza ismét kezd lábbaállani. Nyomárkay is egyre komolyabb formát mutat. Kamuti Jenő legutóbbi győzelmével ismét bebi-

zonyította, hogy az élvonalba tartozik. Vizsgálata után újra szorgalmasan jár az edzésekre. Öccse viszont adós maradt az eredményekkel. Pacséry formájával is meg lehetünk elégedve.

Az első versenyek azt mutatták, hogy párbajtőrözőink ismét magukra találtak. Szorgalmuk megint a régi. Mind az itthoni, mind a nemzetközi versenyeken igazolták várakozásunkat. Sajnos a két utóbbi verseny (a 4.-et technikai okokból még nem közölhetjük) egészen meglepő eredményeket hozott, aminek nem tudjuk magyarázatát adni.

Kardvívóink egyenletesen lendülnek formába. Az utolsó versenyen a fiatalok úgy mozogtak, ahogy azt tőlük elvárjuk. Bár még nem érték el a régi színvonalat, tanui lehettünk a kardvívás savát-borsát alkotó néhány szép akciónak. A mult esztendőhöz viszonyítva pozitívan Horváth Zoltán szorgalmas vivása, Pézsa ugrásszerű fejlődése és Szerencsés nyugodtabb versenyzése. Bakonyi és Kovács Attila is örömdetesen javult. Negativum viszont Meszéna hanyatló szorgalma, Mendelényi indiszponáltsága és Delneky sérülés miatti gyengébb formája. A mezőny meglehetősen kiegyensúlyozott és van egy-két fiatal is, aki a döntő kapuján zörget. Váloztalanul az a véleményem, hogy nagyon sokat kell még dolgozniok és fejlődniök, hogy elődeik tudását elérjék.

Kardválogatók

A kardvívók 2. pontszerző versenyét a Budapesti Vasas rendezte február 11-én. Ezen a versenyen résztvettek a lengyelek Budapestben tartózkodó ifjusági versenyzői is, továbbá Veszprém és Szeged kardvívói. Az 52 főnyi mezőnyben élvívóink közül csak Kárpáti hiányzott. Az első fordulóban általában az esélyesek jutottak tovább. Néhány érdekesebb, vagy meglepő eredményt meg kell említenünk. A 2. csoportban Torday Kálmán és Biró Péter egyaránt 4-4 győzelemmel holtversenybe kerültek. Az ujravívás során utóbbi győzött. A 3. csoportban váratlanul Kacsinszky (Varsó) ment tovább Kalmárral szemben, aki pár nappal előbb olyan fölényesen nyerte a magyar-lengyel találkozót. Ugyanitta a szegedi Kovács István fölényes biztonsággal (5 gy) harcolta ki továbbjutását, pedig az említett találkozón nem valami jól szerepelt. A 4. csoportban Döme Gábor csoportelsőként jutott tovább miután megverte Bakonyit. Ugyanitt a szegedi Apró Ferenc ujravívás során Machovits-al szemben harcolta ki a továbbjutást. Az 5. csoportban Keményvári Géza esett ki Végh Miklóssal (OSC) szemben. A 6. csoportban Magyar Péter verte ki Demeter Károlyt. A második fordulóban teljesen érvényesült a papirforma. Egyetlen meglepetés Kocsis (OSC) kiesése és ugyanakkor a csoportban a szegedi Kovács István jó vivása volt. A csoportok 4. helyezettjei a vigaszdöntőbe kerültek a középdöntőből kiesettekkel együtt. Ezek a következők voltak: Moravcsik Endre, aki holtversenyben csak egyetlen találattal maradt Szerencsével szemben alul. Továbbá Kovács István, Mendelényi Tamás és Rostás Tibor. A két utóbbi Simóval vívott holtversenyt, amit nagy meglepetésre, de igen jó küzdőképességgel az egyetemista vívó nyert meg. A vigaszdöntő küzdelmeiben sérülésre hivatkozással Mendelényi és Moravcsik nem vettek részt. Így azt veretlenül Lotz Károly (HSE) nyerte. II. Detre István (BVSC), III. Rostás Tibor (V. Meteor), IV. Kovács István (Szegedi Postás), V. Terék Sándor (HSE), VI. Döme Gábor (ASI). A döntőben örömmel állapíthattuk meg Horváth Zoltán egyre javuló formáját és Bakonyi jó vivását. Meszéna, Delneky és Szerencsés vivása kiegyensúlyozott volt. Pézsa ezuttal lényegesen halványabban vívott. Simót a döntőbejutásért vívott bravuros holtverseny teljesen kimerítette. Ő azzal megtette a magáét. Végeredményében I. Horváth Zoltán (V. Meteor), II. Bakonyi Péter (HSE), III. Delneky Gábor (Vasas), IV. Szerencsés József (OSC), V. Meszéna Miklós (Vasas). (Az utóbbi háromnak 4-4 győzelme volt.) VI. Kovács Attila (Vasas), VII. Pézsa Tibor (HSE), VIII. Simó Zoltán (OSC).

Főbírák: Dr. Rozgonyi György és Szabó Pál. Miért nem irták alá a jegyzőkönyvet? Általában utóbbi időben mindgyakrabban a hiányos jegyzőkönyvek.

A 3. kard pontszerző versenyt a Vörös Meteor rendezte a párbajtőr versennyel egymást keresztezve a Sportcsarnok edzőtermeiben. Ennek az volt a következménye, hogy a fel nem szedett fémpást miatt a kardozók számára nem volt elegendő hely s így az előmérkőzések fél négyig elhúzódtak. Versenybíró is alig akad. Ezek a versenyjegyzőkönyv hivatalos megállapításai. Terem- és zsűrihiány ez a vívóversenyeink két égető problémája, amit illetékeseknek minden áldozattal meg kell oldani, amíg nem késő, mert ezek a bajok kezdek rányomni bélyegüket magára az amugy is sok nehézséggel küzdő magyar vívás - különösen kardvívás - képeire. A versenyen ugyanazok, számszerint 49-en indultak. Az előre elkészített csoportbeosztások nem igen váltak be. Több csoportból ketten is hiányoztak. Így aztán az egyikben 4, a másikban pedig hat vívó küzdött a továbbjutásért és csupán véletlen volt, hogy a hetes csoportokból mindenütt hiányzott valaki. Az első fordulóban az esélyesek jutottak tovább minden izgalom nélkül, csupán a 4. csoportban okozott némi bonyodalmat, hogy Kácsor megverte Meszénát s így Biró Péter csak ujravívás árán egyetlen találattal tudta továbbjutását Kácsorral szemben kiharcolni. Az elődöntő 2. csoportjában Lotz, Kalmár és Jekelfalusi 3-3 győzelemmel holtversenybe kerültek, amelynek során ismét körbeverték egymást s Lotz csak jobb találatarányával jutott tovább. A 4. csoportban Moravcsik ujravívás során egyetlen találattal biztosította Simóval szemben továbbjutását. A többi esélyes simán vette ezt az akadályt. A középdöntő kemény küzdelmet hozott. Ezek során vérzett el Lotz, Moravcsik és Rostás. Mindegyikük mérkőzéseinek jórészt csak minimális különbséggel vesztette el. Végül Terék majdnem nagy meglepetést okozott, mert holtversenybe került Kovács Attilával, aki csak nehezen tudta döntőbeli helyét vele szemben kiharcolni. A döntőben nagyon kiegyenlítették voltak az erőviszonyok, szinte mindvégig öten is esélyesek voltak az első helyre. Hármuknak 5-5, kettőnek pedig 4-4 győzelme volt. A hármas holtverseny minden mérkőzését csak egyetlen találattal döntötte el. Horváth Zoltán (V. Meteor) mindkét ellenfelét legyőzte és ezzel ezt a versenyt is megnyerte. Második Szerencsés József (OSC) lett. III. Bakonyi Péter (HSE). Ugyilátszik hármójuk jó formája állandósul. IV. Mendelényi Tanás (BVSC), V. Pézsa Tibor (HSE), VI. Kovács Attila (Vasas), VII. Delneky Gábor (Vasas), VIII. Meszéna Miklós (Vasas).

Főbírák: Dr. Rozgonyi György és Dr. Balthazár Lajos.

A 4. kardválogatót a Vasas rendezte március 18-án. Az 50 főnyi mezőny összetétele a szokásos volt, csupán Kovács Attila hiányzott betegség miatt. A két első forduló semmi meglepetést nem hozott. Csupán azt említhetjük meg, hogy ezuttal a Rostás-Simó holtverseny az előbbi javára dőlt el és örömmel kell megállapítani a szegedi Kovács István jó vivását, amellyel ezuttal is minden nehézség nélkül biztosította a középdöntőbeli helyét. Az izgalmak csak a középdöntőnél kezdődtek, már a csoportösszeállításnál. Nehéz kérdést kellett a főbírnak ezen a téren megoldani. Végeredményében az egyik csoportban Pézsa, Mendelényi, Szerencsés és Delneky egyaránt 3-3 győzelemmel jutott a döntőbe. Rostásnak és Kovács Istvánnak nem sikerült ezt még csak kétségessé sem tenni, bár előbbinek két 5:4-es veresége is volt. A másik csoportban a három esélyes - Bakonyi, Horváth Zoltán és Meszéna - mellett Kalmár jutott döntőbe mert Detre az előző forduló jó vivása után visszaesett. Itt esett ki Enyedy is. A döntő igen parázs hangulatban zajlott le. Néhány vitatható versenybírói ítélet is olajat öntött a tüzre, de az a fegyelmezetlenség, amellyel ezt Bakonyi és Mendelényi fogadták semmiesetre sem helyeselhető. A mezőnyből Horváth Zoltán és Meszéna Miklós törtek mindjárt az élre. Eleinte mindkettő megőrizte veretlenségét, majd Horváth Bakonyitól, Meszéna pedig Szerencséstől szenvedett vereséget. Így haladtak végig fej-fej mellett amíg csak a döntő utolsó mérkőzésén egymással kerültek szembe. Itt is együtt haladtak 4:4-ig, amikor is Meszéna jó tempó fejlődéssel megszerezte a győzelmet és ezzel a versenyt is megnyerte. Örvendetes volt formajavulása és elismerésre méltó küzdenitűdása. Horváth jó formája állandósultnak tekinthető. Pézsa rapszódikusán vivott. Igen szép akciók után egészen lagymatag vivást is láthattunk nála. Végeredményében I. Meszéna Miklós (Vasas), II. Horváth Zoltán (V. Meteor), III. Pézsa Tibor (HSE), IV. Dr. Szerencsés József (OSC), V. Bakonyi Péter (HSE), VI. Delneky Gábor (Vasas), VII. Dr. Mendelényi Tamás (BVSC), VIII. Kalmár János (OSC).

Főbírák: Papp Bertalan és Szabó Pál

Párbajtőr válogatók

A Vörös Meteor február 24-én rendezte a 2. párbajtőr pontszerző versenyt. Az 52 főnyi mezőnyben elindult minden számottevő párbajtőrözőnk és az öttusázók nagyrésze. A selejtezők során a V. Meteor fiatal versenyzőit - Schmidtet, Szekerest, Szabó Pétert - nem kísérte szerencse. Valamennyi kiesett. Elvázott Kulcsár Győző, Sággy és Préda is. Az elődöntőben váratlan volt Váry Attila, Gábor Tamás és Marosi kiesése. A 3. csoportban Kausz dr., B. Nagy és Balczó hármas holtversenybe került, amelyben a legutóbbi verezett el. A középdöntőben kiesett az addig igen jól vivó Szaniszló (HSE), továbbá Ferdinándyval vivott holtversenyben Keserű (OSC). A másik csoportban Rabár esett ki és Nemere aki az ujravivás során csak egyetlen találattal maradt Báránnyal szemben alul. A döntőben Sákovits József (V. Meteor) régen nem látott jó formában vivott és biztosan nyerte a versenyt. Lendvay László (HSE) ismét bebizonyította kivételes tehetségét és második lett megelőzve Bárány Árpádot (V. M.), aki a döntőre már magáralálalt. IV. B. Nagy Pál (Szolnok). Tőle már megszoktuk, hogy időnként betör az élmezőnybe. V. Ferdinándy Géza (Dózsa), VI. Dr. Kausz István (OSC), VII. Nagy Imre (OSC), VIII. Fenyvesi Csaba (BVSC).

Főbírák: Sárosy Antal és Pacséry Kázmér.

A 3. pontszerző párbajtőr versenyt a MVSZ március 11-én közvetlen kieséses rendszerben bonyolította le. A Szövetség és a versenyjegyzőkönyv szerint ennek célja a versenyzők hozzászoktatása volt a jövőben nemzetközi vonalon bizonyára bevezetésre kerülő újszerű rendszerhez, amivel a többi fegyvernemben is kísérletezni fognak. Az 52 főnyi mezőnyben ott volt minden válogatottunk és az öttusa keret tagjai is a beteg Ferdinándy kivételével. A válogatott keret tagjai közül egyetlen egy sem jutott a négyes döntőig. Az első 16 között ugyan Kausz kivételével ott voltak, de ott aztán valamennyien elvéreztek. Előfordult már, hogy valamelyik élvivőnk várakozáson alul vivott, de arra nem volt még példa, hogy valamennyi "sódót mondjon". Ennek le kell vonni a következtetéseit és hozzá kell őket szoktatni ehhez a rendszerhez, amely igazságtalan eredményekhez és nemzetközi vonalon botrányokhoz vezethet, de amely mellett külföldön annyira kitartanak. Mindenesetre megállapítható, hogy a kiesett válogatottak technikailag és taktikailag jobbat nyújtottak, mint legyőzőik. A selejtezőket körmérkőzéses rendszerben vívták. Itt csak Váry és Balczó kiesése volt váratlan. A kieséses rendszer első meglepetését Szabó Péter okozta: kiverte Kausz dr-t. A második fordulóban Móna aránylag könnyen verte Bárányt, B. Nagy pedig Gábort győzte le. Mujzer viszont Préda, majd Kulcsár legyőzésével az első 8 közé jutott. Ezek között Sákovitsot - Sággy, Marosit - B. Nagy, Lendvayt pedig Szaniszló verte ki. A versenyt végeredményében Sággy György (BVSC) nyerte, aki a Balatonbajnoksághoz hasonlóan itt is egyenletesen jól vivott. II. B. Nagy Pál (Szolnok), III. Móna István (HSE), IV. Szaniszló József (HSE), V. Lendvay László (HSE), VI. Mujzer János (OSC), VII. Marosi József (OSC), VIII. Sákovits József (V. Meteor). A két utóbbi sérülés, ill. rosszullét miatt a helyezésekért nem vivott.

Főbírák: Dr. Rozgonyi György és Dr. Balthazár Lajos.

Női törválogatók

A 2. női törválogatót február 17-18-án az Ujpesti Dózsa rendezte. Az indulók száma mindössze 38 volt. Az esélyesek közül távolmaradt Mendelényiné. Az első forduló meglepetése Zsabka, Bóbis és Kis Kató kiesése volt noha a hatos csoportokból 4-4 vivó jutott tovább. A második fordulóban esett ki Szabó Éva Plazzeriano és Fülöpné. Ötös holtverseny után véreztek el itt Simonffy Tóth Ágnes, Lukovichné, hármas holtversenyben pedig Dér Réka. A középdöntőben lázas megbetegedés miatt Szalontay visszalépett. Székelyné viszont győzelem nélkül kiesett. A másik csoportban Kertesiné és Gyökhegyi verezett el. Ennek a versenynek örvendetes jelensége a fiatalabb vivőnemzedék - Gulácsy és Bartócz - jó szereplése volt. A versenyt elsősorú főlennyel, veretlenül Sákovitsné, Dömölky Lidia (V. Meteor) nyerte. Eredménye önma-

gáért beszél. Második Juhász Etelka (OSC) lett. Ő mindig megbízhatóan viv. Harmadik Rejtő Ildikó (Dózsa), aki ingadozóan vivott. Háromcsörtéjében teljesen kihagyott. IV. Gulácsy Mária (HSE), V. Bartócz Ágnes (BVSC), VI. Horváth Éva (Dózsa), VII. Kovácsné Nyári Magda (BVSC), VIII. Marosi Paula (Dózsa).

Főbirák: Dr. Rozgonyi György és Dr. Torday Lajos.

A 3. nőitörvályogatót a BVSC rendezte március 18-án. Ezuttal a 36 főnyi mezőnyből Rejtő, Székelyné és Mendelényiné hiányzott. A jó rendezés következtében a verseny gyorsan bonyolódott, a mindjárt az első fordulóban ötös holtversenyt kellett vívni. Ebben a csoportban inhuzódás miatt Kertesiné visszalépett a többi ötnek 3-3 győzelme volt. Az ujravívás során Rabárné (Plazzerianó) és Simon (Vasas) esett ki. Érdekes hogy Gulácsy-Hámorival (ASI) szemben csak holtversenyben tudta továbbjutását biztosítani. Az eldöntőből mindenütt az esélyesek jutottak tovább. A középdöntő sem hozott meglepetést. A "fiataloknak" ezuttal sem sikerült betörniök. Itt esett ki Bóbis, Horváth Éva, Dlugolinszky és Bartócz. A döntő első két fordulójában Marosi kivételével már mindenkinek volt veresége. Marosinak ugyanis sikerült Sákovitsné legyőznie és ezzel mindjárt a verseny fősélyesévé vált. Ettől kezdve mindketten valamennyi csörtéjüket megnyerték, amíg csak Marosi-Juhásztól nem szenvedte el egyetlen vereségét. Ezzel ismét nyíltá vált a verseny, amely végeredményében kettőjük ujravívása során dőlt el. Marosinak ezuttal is sikerült vetélytársnőjét 4:3 arányban legyőznie. A döntő többi résztvevőjénél nagyfokú bizonytalanságot és idegességet észleltünk. Sokan vesztek 3:0 vezetés után, sőt Juhász-Gyökhegyi ellen 4:0-ról. Erről azonban nem ő tehetett. Gulácsy ezuttal is bebizonyította kiváló tehetségét. Végeredményében I. Marosi Paula (Dózsa), II. Sákovitsné Dömölky Lidia (V. Meteor), III. Gulácsy Mária (HSE), IV. Juhász Etelka (OSC), V. Szalontay Katalin (OSC), VI. Kovácsné Nyári Magda (BVSC), VII. Szabó Éva (BVSC), VIII. Gyönkhegyi Hajna (OSC).

Főbirák: Palócz Endre és Pacséry Kázmér.

Férfi törvályogató

A 2. férfi törvályogató versenyt az Ujpesti Dózsa rendezte február 18-án. Az 50 induló közül hiányzott Kamuti Jenő és Gyuricza. A selejtezőben Marosi csak holtverseny után tudott továbbjutni, mert előzetesen Zsombortól és Sárosytól is vereséget szenvedett. Sákovitsnak is hármas holtversenyt kellett vívnia, de az ujravívás alkalmával Fenyvesivel szemben alul maradt. Majd minden csoportban hármas holtversenyt vívtak. Így esett ki Szlovenszky-Felkayval és Darányival szemben, továbbá Terebessy Ákos és Baranyai-Hunyadyval szemben. Czvikovszky csak nehezen verte Perlakyt a továbbjutásért vívott holtversenyben. Meglepetés volt a két Dózsás vivó - Kaszás és Rózsa - kiesése is. A második fordulóban példajukat követte Rósa (OSC) és Kulcsár is. Holtversenyben nagy meglepetésre kiesett Kamuti László-Marosival szemben, Plagányit pedig Nyomárkay és Kismartoni verte ki. A középdöntőben Czvikovszky és Lendvay vívtak holtversenyt, amelyből előbbi jutott tovább. Itt még Felkay esett ki. A másik csoportban Szóts és Pálmány vérzett el. A döntőben Szabó, Marosi és Kismartoni messze maguk mögött hagyták a mezőny többi részét. Különösen előbbi kettő folytatott fej-fej melletti küzdelmet. Kismartoni csak hajszállal maradt le mögöttük. Végül is Marosi József (OSC)-Szabó Sándorral (Dózsa) vívott holtversenyben szerezte meg az elsőséget. III. Kismartoni Endre (HSE), IV. Pacséry Kázmér (Dózsa), V. Papp Csaba (BVSC), VI. Nemere Zoltán (Vasas), VII. Nyomárkay Ödön (EK), VIII. Czvikovszky Ferenc (BVSC).

Főbirák: Dr. Boross Ernő és Palócz György.

A 3. pontszerző versenyt a férfi törözők számára a Vasas rendezte március 25-én. A 39 főnyi mezőnyből csak a két átigazolás alatt álló versenyző - Nyomárkay és Szóts - hiányzott, akiknek indulását a Szövetség az átigazolás tartamára nem engedélyezte. A selejtezők során kiesett Rósa (OSC), Rózsa (Dózsa) és Náray (BVSC). Meg kell említeni, hogy Szlovenszky (Vasas) kitűnően vivott. 3 győzelmet szerzett, megverte Szabó Sándort is, de ez sem volt elegendő a továbbjutásához. Az elődöntőben hármas holtversenyben esett ki May - Fülöppel és Pappal szemben és nagy meglepetésre azonos körülmények között Czvikovszky a két Dózsás vivóval Felkayval és Gyarmatival szemben. Ebben a fordulóban vérzett el Terebessy Ákos is. Külön ki kell emelni Plagányi kitűnő vívását mindkét fordulóban. A középdöntő egyik csoportjában Papp Csaba (BVSC) és Szóke (Dózsa) esett ki simán, a másik csoportban annál nagyobb volt az izgalom. Itt Pacséry és Kamuti László 3-3 győzelemmel biztos döntősnek látszott. Ugyanakkor Felkaynak és Kismartoninak 2-2 győzelme, Fülöpnek és Plagányinak 1-1 győzelme volt. Utóbbi kettőnek egymással kellett még vívni, az előbbieknél pedig a három győzelmekkel. Ekkor Kamuti László - Felkay csörte során Kárpáti Rudolf versenybírói elnök 2:2 állásnál figyelmeztette Kamutit, hogy teljes erővel vivjon, majd a mérkőzés befejezése előtt 2:3 állásnál kizárta a versenyből. Ezután Plagányi legyőzte Fülöpöt és ezzel el is dőlt a kiesés kérdése. A döntőre egyrészt négy Dózsás vivó részvétele, főként azonban a fiatalok - Kismartoni, Plagányi és Gyarmati - betörése és jó vívása volt jellemző. Az előmérkőzések igen elhúzódtak, miért is a döntőt csak ötnegyedórás késéssel lehetett megkezdeni. A késői órákig nyúló döntő végén a mezőny már igen fáradtan mozgott, ez az eredményen is meglátszott. Szabó Sándor, aki olyan könnyedén vivott az elején és fölényesen győzött minden ellenfelével szemben, a végére kifáradt és utolsó két csörtéjét Kamuti Jenővel és Gyuriczával szemben elvesztette. A fáradtság ütközött ki az elején ugyancsak kitűnően vivó Pacséry is. Ezzel szemben Gyuricza, aki két vereséggel kezdett, a végére lendült bele. Küzdőképessége a fáradt mezőny megelőzésére képesítette. Kamuti Jenő egyetlen vereségét az elején Plagányival szemben 5:4 arányban szenvedte el, egy nem egészen meggyőző akcióvezetést követően. A továbbiak során hegybiztosságával és erélyes vivómodorával méltán került az első helyre. Végeredményében I. Kamuti Jenő (BVSC), II. Gyuricza József (HSE), III. Szabó Sándor (Dózsa), IV. Kismartoni Endre (HSE), V. Pacséry Kázmér (Dózsa), VI. Plagányi Attila (OSC), VII. Gyarmati Béla (Dózsa), VIII. Dr. Felkay András (Dózsa).

Főbirák: Palócz György és Tasnády László.

ORSZÁGOS IFJUSÁGI VÍVÓBAJNOKSÁGOK

Március első két szombat-vasárnapján rendezték a Sportszarnokban az Országos Ifjúsági Vívó-bajnokságokat. Először az egyéni, majd a következő napon a csapatbajnokságokra került a sor.

Egyéni bajnokságok

A női törbajnokságon 26-an léptek pástra. Az első forduló 4 csoportjából 4-4 vívó jutott tovább. Valamennyi esélyes biztosan vette ezt az első akadályt, csak Bartócznak kellett holtversenyben Kázmérral és Szilágyival szemben a továbbjutást kiharcolnia. A középdöntőt két nyolcas csoportban vívták. Meglepetésre hármas holtversenyben elvérzett Dér. Váratlan volt még Major, Csizmarek és Harsay kiesése. A döntő mezőnye teljesen kiegyenlített erői küzdelmét mutatta. Csak Vadász szakadt le az élmezőnytől, amely képtelen volt a bajnokság sorsát első futamban eldönteni. Az első helyért hatos holtverseny alakult 4-4 győzelemmel. Az újravívás során Wágner (Vasas) bizonyult a legjobbnak. II. Erdélyi Katalin (HSE) III. Bóbis Ildikó (BVSC) IV. Simonffy Tóth Ágnes (Dózsa) V. Bartócz Ágnes (BVSC) VI. Molnár Anikó (OSC), aki egyetlen találat híján már megnyerte a bajnokságot. VII. Damásdy (OSC) VIII. Vadász Éva (OSC).

Főbírák: Dr. Torday Lajos és Dr. Nedeczky László.

A férfi törbajnokságon 25 főnyi mezőny indult. A lebonyolítási rendszer csak annyiban tért el a nők versenytől, hogy a középdöntőben két hatos csoportot alakítottak. Az előmérkőzések során csak Szlovenszky és Simakiesése volt váratlan. Ezekben a csoportokban nem került sor különösebb küzdelmekre. A középdöntőkben ugyancsak színén érvényesült a papírforma. Itt estek ki Horváth (Dózsa), Ravasz (Kaposvár), Jávor (Dózsa) és Magyar (Kaposvár). A nyolcas döntőből Szabó László (Dózsa) visszalépett. A megmaradt mezőny tagjai minden izgalom nélküli versenyt vívtak. Egyetlen keresztbeverés sem fordult elő s így a helyezéseket tisztán az egyéni győzelmek (és nem a találatarány) döntötték el. A bajnokságot megérdemelten - veretlenül - Perjámosy Sándor (Elektromos) nyerte. II. Fenyvesi Csaba (BVSC), III. Pálmány István (HSE), IV. Tolnay Kornél (Petőfi), V. Ganzsagh Péter (Vasas), VI. Vörös Mihály (MEDOSZ HMTE), VII. Marton István (Keszthely), VIII. Szabó László (Dózsa).

Főbírák: Dr. Felkay András és Kemenes Ernő.

A párbajtörbajnokságon a többi fegyvernemhez viszonyítva népes (37) mezőny indult. Ennek megfelelően az előmérkőzéseket három fordulóban vívták. Az előmérkőzések során Schumann (Vasas) holtversenyben esett ki: Kocsissal (Csepel) szemben, a középdöntőben esett ki: Kocsis (Csepel), Szepes (PEAC), László (OSC) és Szedlacsek (Elektr). A döntő nem hazudtolta meg a párbajtör hagyományokat. A mezőny körbeverte egymást. A küzdő- és állóképesség döntötte el a verseny sorsát, mert Sima veretlenül 5 győzelemmel biztos győztesnek látszott, amikor például Erdőssinek már két veresége és csupán 2 győzelme volt. Ekkor fordult a kocka és Sima elvesztette, Erdősi viszont megnyerte valamennyi hátralévő mérkőzését s így Erdőssel hárman holtversenybe kerültek. Az újravívásból Erdősi László (Csepel) került ki győztesen és ezzel megérdemelten hódította el a bajnoki címet esélyesebbnek tekintett vetélytársai elől. Második Erdős Gábor (BVSC), harmadik pedig Sima István (U-Vasut) lett. IV. Marton István (Keszthely), akinek ez a helyezése igen értékes. V. Fenyvesi Csaba (BVSC) VI. Terék Nándor (HSE) VII. Pálvölgyi Miklós (BVSC) VIII. Beta Imre (Petőfi).

Főbírák: Székely Tibor és Vajda Emil.

A kardbajnokság 29 indulóját öt csoportba osztották, a továbbjutók egy nyolcas és egy hetes csoportban vívták a középdöntőt. Az előmérkőzéseken meglepetés volt Laczó (Vasas), Kovács (Eger) és Trócsányi (Sárospatak) gyenge szereplése. A 3. csoportban hármas holtversenyt kellett vívni. Itt Végh (Dózsa) jutott tovább Szederkényi (MEDOSZ) és Kéri (HSE) legyőzésével. A legváratlanabb eredmény azonban a 4. csoportban született. Míg Horváth (Csat. Műv.) minden ellenfelét legyőzte, a többiek - öten - 2-2 győzelmet arattak. Az újravívás során Bujtás (BVSC) és Dózsa (Szegedi Póstás) jutott tovább, míg Körmöczy (Csepel) Turbék (V. Met.) és Juhász (BVSC) kiesett. A középdöntőben szintén igen nagy volt a küzdelem. Itt vérzett el Horváth (Veszprém), Szerencsés (OSC), Horváth (Csat. M.) Végh (Dózsa), Győrvári (OSC), Dózsa (Sz. Póstás) és hármas holtverseny után Heréb. A döntőben a verseny főesélyese Torday K. eléggé hamar elszenvedte első vereségét Kelemenről s így a döntő utolsó negyedéig Kovács Tamás vezetett veretlenül. Ekkor vesztett Szirányival szemben, aminek következtében a bajnokság sorsa a két vetélytárs találkozásánál, a verseny utolsó csörtéjén dőlt el. Ezt Torday biztosan nyerte és ezzel a várakozásnak megfelelően a bajnoki címet is megszerezte. Kovács igen jól vívott, kijött a néhány héttel ezelőtti hullámvölgyből. Kelemen vívása is ismerésre méltó. Végeredményében I. Torday Kálmán (HSE) II. Kovács Tamás (Vasas) III. Kelemen András (BVSC) IV. Szirányi Endre (BVSC) V. Bujtás Pál (BVSC) VI. Nagy Zsolt (MEDOSZ) VII. Szabó Tibor (V. Met.) VIII. Hammang Ferenc (V. Met.)

Főbírák: Dr. Boros Ernő és Papp Bertalan.

Csapatbajnokságok

A női törscsapatbajnokságon hat csapat indult. Távolmaradt a nevezettek közül a Dózsa és Ózd. Míg az egyik csoportban a BVSC és a Vasas győzelme a szombathelyiek felett egy percig sem volt vitás, a másik csoportban annál több volt az izgalmas küzdelem és váratlan eredmény. Keszthely csapata a HSE együttesével teljesen döntetlen mérkőzést vívott. Az előbbieknél csapatában a Windisch, az utóbbiban Erdélyi vívott jól. Az OSC viszont 9:1-re verte a keszthelyieket. Így a döntőbejutás kérdése az OSC-HSE találkozáson dőlt el. A Honvéd vívónők most magukrataláltak és szívós akarattal 8:8 eredményt harcoltak ki és az egyetlen találat csak jobb találatarányjal győztek. Így aztán Keszthely esett ki. Ezt az eredményt a tovább-

jutó két csapat magával vitte. Az esélyes két csapat - OSC és BVSC - a másik két együttes - Vasas és HSE - ellen a várakozásnak megfelelően fölényesen győzött. A harmadik helyért vívott küzdelemben a Vasas 9:2 arányban verte a Honvédot, amelynek csapatában csak Erdélyi aratott győzelmet. A bajnokságot eldöntő találkozón az OSC 9:7 arányban győzött a BVSC ellen. Különösen Damásdi (4) és Vadász (3) vívott jól. A BVSC együttese kiegyensúlyozottabb volt. Tehát: I. OSC (Damásdi, Molnár, Major, Csizmarek, Dér és Vadász) II. BVSC (Bóbis, Bartócz, Károlyfy, Lovászi és Szabó) III. Vasas (Wagner, Agyagfalvy, Szabó J., Horányi, Péter és Gajdos). IV. HSE (Erdélyi, Horváth, Takács, Hirmann és Simon).

Főbírák: dr. Torday Lajos és dr. Nedeczky László.

A férfitor csapatbajnokságoknak 8 résztvevője volt. A csoportbeosztás kissé aránytalannak látszik, ha a csapatok pontszámait vesszük alapul. Az egyik csoportban közel egyforma erők vívtak. A BVSC és a Petőfi egyaránt csak találatarányos győzelmet aratott a Honvéd ellen és a keszthelyieket is csak 9:7 arányban tudták legyőzni és ezzel döntőbeli helyüket biztosítani. A másik csoportban az első két forduló során a Vasas az Elektromos és Szolnok ellen egyaránt 13:3 arányban győzött, míg a Dózsa az Elektromos 9:7 arányu legyőzése után a szolnokiaktól 10:6 arányban vereséget szenvedett. A harmadik fordulóban aztán jött a meglepetés: az Elektromos 9:7 arányban győzött Szolnok ellen és a Dózsa találatarányos győzelmet aratott a Vasas fölött. Ennek megfelelően ez a két utóbbi csapat került a döntőbe. A Vasas és a BVSC az első két fordulóban egyaránt győzött. A Vasas 13:3 arányban vágott vissza a Dózsának. (Itt miért nem vittek tovább a döntőbejutott csapatok az előmérkőzések eredményeit, mint a női törccsapatnál?). A döntő mérkőzésen a Vasas 9:5 arányban verte a BVSC-t, a Dózsának pedig 8:6 állásnál a találataránya már biztosította a győzelmet és a harmadik helyet a Petőfivel szemben. Végeredményében I. Vasas (Ganzaugh P. Szlovenszky, Takács, Schumann és Licov) II. BVSC (Fenyvesi, Erdős, Szandavári, Radványi, Kéri és Török) III. Dózsa (Horváth, Szabó L., Jávör, Szócs, Berkovics és Herczegh) IV. Petőfi (Tolnay, Markovits, Beta, Zalotay és Pálinkás).

Főbírák: dr. Felkay András és Kemenes Ernő.

A párbajtőrccsapatbajnokságon 9 nevezett csapat közül hét lépett pástra. Az egyik csoportban az OSC, Elektromos és Petőfi egyaránt megverte a Csepel csapatát, egymást azonban keresztbeverte. A legjobb egyéni győzelemaránya a Petőfinek volt, a másik kettőe azonban egyezett s így kapott találatok aránya döntött. Ezen az alapon az Elektromos jutott döntőbe. A másik csoportból a Vasas és BVSC kerültek a döntőbe és a Honvéd esett ki. A döntőben a BVSC simán verte valamennyi ellenfelét. Ez meg is felelt a várakozásnak. A meglepetés a Petőfi nagyarányú győzelmé volt a Vasassal szemben, amely az Elektromost csak találatarányú győztesre le. Végeredményében I. BVSC (Fenyvesi Erdős, Radványi, Pálvölgyi), II. Petőfi (Beta, Zalotay, Tolnay és Markovics), III. Vasas (Takács, Füleky, Balthazár, Schumann és Licov), IV. Elektromos (Győrbiro, Markovits, Perjámosi, Szedlacsek).

Főbírák: Székely Tibor és Vajda Emil.

Legtöbb csapat (13) a kardcsapatbajnokságon indult. Ezek csoportbeosztása és a rendszer kialakítása elég sok gondot okozott. Végül is úgy döntöttek, hogy négy csoportot alakítanak, amelyből csak a csoportelsők kerülnek a döntőbe. Az első csoportban a verseny első számú esélyese - a BVSC - mindhárom ellenfelét aránylag könnyen verve jutott az OSC, Szeged és Debrecen csapatai előtt a döntőbe. A második csoportban valamivel szorosabbak voltak a küzdelmek. Itt a Vasas harcolta ki a döntőbejutást a Csatornázási Művek és Keszthely csapataival szemben. A harmadik csoportban a Honvéd legyőzte mindkét ellenfelét: Csepelt és Egert. A legkönnyebb győzelmeket a Vörös Meteor együttese aratta az Elektromos és MEDOSZ csapataival szemben. A BVSC fölénye a döntőben bontakozott ki teljes egészében. Három mérkőzésén együttesen 8 csörtét veszített. A meglepetés a Vörös Meteor feltörése, valamint a Vasas (pontszám szerint a legerősebb csapat) gyenge szereplése volt. Végeredményében I. BVSC (Bujtás, Kelemen, Szirányi, Maróth, Német és Juhász) II. Vörös Meteor (Turbék, Hammang F. Szabó T., Poroszlai és Magos) III. Honvéd (Torday K., Boronkay, Kéri, Radványi és Szláv), IV. Vasas (Kovács T., Laczó, Szlovenszky Horváth és Benyovszky).

Főbírák: dr. Boros Ernő és Papp Bertalan.

Fővárosi versenyek

A Csatornázási Művek február 18-i III. osztályu kardversenyén 67 vívó lépett pástra. A versenyt vegyes rendszerben bonyolították. A selejtezőt és döntőt körmérkőzéssel a közbenső két fordulót közvetlen kieséses rendszerben. A nyolcas döntő élmezőnye kétszeresen körbeverte egymást s így Sereghy, Tátrai és Hammang 5-5 győzelemmel hármas holtversenybe került. Az első újravívás sem hozott döntést. Másodsorra azonban az igen jó taktikával és ésszel vívó Sereghynek sikerült mindkét ellenfelét megvernie. Végeredményében I. Sereghy Gusztáv (Csat. M.) II. Hammang Ferenc (V. Met.) III. Tátrai László (Spart.) IV. Keresztes Tamás (Pécsi VSK). V. Lomnitszy Vilmos (Spart.) VI. Rex Kiss Béla (Elektromos) VII. Bánlaki Péter (Csat. M.) VIII. Szandtner Ernő (MEDOSZ).

Főbírák: Ács István és Kemenes Ernő.

A Honvéd III. o. női törccsapatversenyén 73-an indultak. Ezt is hasonló vegyes rendszerben bonyolították. A döntő mezőnyéből kiemelkedett Boros Gabriella (Elektromos) aki valamennyi ellenfelét legyőzve nyerte meg a versenyt. II. Horváth Judit (HSE) III. Balogh Éva (HSE), IV. Ujszászy Katalin (Ózd) V. Rónay Ildikó (Dózsa) VI. Gáldy Aranka (Spart.) VII. Tamás Mária (Ózd) VIII. Büchler Erzsébet (V. Met.)

Főbírák: Mosonyi Emil és Baráth Csaba.

1962. évi

MÁJUSI

versenynaptár

Rendezői:

5-én szombaton	I. oszt. férfitőr egyéni Bp. bajnokság (3. válogató) Batsányi Kupa	BVSZ. Tapolca
6-án vasárnap	I. oszt. kard egyéni Bp. bajnokság (3. válogató) III. oszt. férfi tőr (Szövetségi Kupa) Batsányi Kupa II. oszt. férfi tőr III. oszt. férfi tőr Ifjúsági fiu tőr Ifjúsági leány tőr	BVSZ. MTK. Tapolca Tatabánya Békéscsaba Szegedi Postás Hódmezővásárhely
12-én szombaton	I. oszt. női tőr egyéni Bp. bajnokság (3. válogató)	BVSZ.
13-án vasárnap	I. oszt. párbajtőr egyéni Bp. bajnokság (3. válogató) II. oszt. kard III. oszt. női tőr I. oszt. férfi tőr II. oszt. férfi tőr III. oszt. férfi tőr III. oszt. női tőr Ifjúsági fiu tőr Ifjúsági kard Ifjúsági fiu kard	BVSZ. Csepel Bp. Petőfi Pécs Városi Szövetség Bács megyei Szövetség Nógrádmegyei Szövetség Gyoma Keszthely Szolnok Szolnok
17-20-ig	magyar-lengyel szovjet találkozó egyéni és csapat 4 fegyvernemben	
20-án vasárnap	II. oszt. kard II. oszt. párbajtőr Ifjúsági fiu tőr II. oszt. női tőr III. oszt. kard III. oszt. férfi tőr III. oszt. férfi tőr Ifjúsági kard Ifjúsági leány tőr Ifjúsági leány tőr	BVSC. Csepel Angyalföldi Sp. Iskola Tatabánya Balatonfüredi SC. Komárom Makó Szolnok Diósgyőr Békéscsaba
27-én vasárnap	III. oszt. kard III. oszt. férfi tőr Ifjúsági leány tőr I. oszt. női tőr Markusovszky Kupa II. oszt. férfi tőr II. oszt. női tőr III. oszt. párbajtőr Ifjúsági leánytőr	V. Csillag Traktor SC. Honvéd S.E. Vörös Meteor Ozd Szombathely Székesfehérvár Szegedi Postás Salgótarjáni Kohász Hódmezővásárhely

A versenyek megrendezése csak akkor vehető biztosra, ha azokról kiírás is érkezik.

FELHÍVÁS A FŐVÁROSI ÉS VIDÉKI VÍVÓSZAKOSZTÁLYVEZETŐKHOZ!

A május 17 és 20. -a között Budapesten a Sportcsarnokban megtartandó

MAGYAR - LENGYEL - SZOVJET

4 fegyvernem egyéni és csapat mérkőzésekre,

belépőjegy igényeiket, legkésőbb V. 1. -ig a MVSz. Szervező bizottságával közöljék. A már előzetesen meg-
nyilvánuló nagy érdeklődésre való tekintettel a megkésve érkező igények teljesítését garantálni nem tudjuk.

Ára példányonként 3. - Ft
Szerkesztőség: V. Hold u. 1.
II. em. 221. Telefon: 121-117

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztő: Gábor József
Megjelenik minden hó 15.-én.

Készült a Statisztikai Kiadó Vállalat sokszorosító üzemében 727/1962. Psz. 550

Felelős vezető: Garádi László